

รัฐสภาสาร

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ รัฐธรรมนูญ

ฉบับที่ ๓๗

๗ กันยายน ๒๕๐๐

ญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปเป็นการปรึกษาหารือ
☆ อินเตีย ภายหลังการเลือกตั้ง

บรรดาพระราชบัญญัติทั้งหลายจะตราขึ้นเป็นกฎหมาย
ได้แต่ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

การตราพระราชบัญญัติขึ้น เป็นกฎหมายให้มีผล ย้อน
หลังเป็นการลงโทษบุคคลในทางอาญา หรือลงโทษบุคคล
หนักขึ้น กว่าโทษที่กำหนดไว้ใน กฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลา
กระทำความผิด จะกระทำมิได้

สำนักงานอำนวยการ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๔๗๑๙๒

นายเจริญ บัณฑโร
(แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)
เจ้าของและผู้อำนวยการ

นายประเสริฐ บัณฑโร
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

นายอาสา ทวีชัยนันต์
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

นายสมภัทร อมาตยกุล
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายเชอ สุวรรณภาณุ
ผู้จัดการ

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ
ที่ปรึกษา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์รับพิมพ์ เลขที่ ๑๗ ถนนแพ่งภูธร พระนคร

วัตถุประสงค์

- * เพื่อเผยแพร่รศบอบเสรีประชาธิปไตย เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการ ในวงงาน รัฐสภา และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

กำหนดออก

- * ทุกวันที่ ๘, ๑๔, ๒๑, และ ๒๘ ของเดือน

อัตราค่าบำรุง

- ๖ เดือน ๓๕ บาท หนึ่งปี ๖๐ บาท
จำหน่ายปลีกฉบับละ ๑.๕๐ บาท

* การเงินและบอกรับ

- ส่งล่วงหน้า ในนาม ผู้จัดการ ที่ สำนักงาน อำนวยการ (เช็คไปรษณีย์หรือธนาคาร ไปรษณีย์สั่งจ่าย ป.ณ. บางกระบือ)

ส่งเรื่องบำรุง

- * ส่งบรรณาธิการหรือผู้ช่วยที่สำนักงาน อำนวยการ

LIART

สารบัญ

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓๗

๗ กันยายน ๒๕๐๐

	หน้า
บรรณาธิการแถลง	๕
พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๔๙๕	
(ตอนที่ ๒๒) ดร. หยุต แสงอุทัย	๘
อินเต็ย ภายหลังการเลือกตั้ง	๑๗
งานของสภาผู้แทนราษฎร	๒๗
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒/๒๕๐๐ (ต่อ)	๓๓
ญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	
มาตรา ๗๕	๕๑
บันทึกข่าว	๕๕

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ห้างหุ้นส่วนจำกัดลีลมเชียงใหม่

และ

บริษัท ลีลมก่อสร้าง จำกัด

เลขที่ ๗๙๕-๗๙๗ ถนนลีลม ใกล้วัดแขก พระนคร โทร. ๓๑๙๖๕

รับทำการออกแบบตกแต่งสถานที่ จำหน่ายและรับสร้างเครื่องเรือน
โดยช่างเชียงใหม่ รับทำการสร้างอาคารและออกแบบโดยสถาปนิกผู้ชำนาญ.

งานดี ราคาเขา แบบทันสมัย

อบไม้ - ไลไม้

ทำได้แก่ชิ้นและประตูหน้าต่างแบบมาตรฐานและทันสมัย

โดยใช้ไม้อบที่แห้งสนิทจากโรงอบไม้ทันสมัย

โปรดติดต่อ

โรงงานประดิษฐ์ประตูหน้าต่าง บางโพ โทร. ๔๗๑๓๙

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ โทร. ๓๒๔๘, ๒๑๑๓๙, ๒๒๑๔๐

LI RT

บรรณานุกรมการเบ็ดเสร็จ

งานของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งประชาชนกำลังสนใจอยู่ในขณะนี้ ก็คือ การที่สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร ร่วมกันเข้าชื่อเสนออนุญาตให้เบ็ดเสร็จไปทั่วตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕ การเสนออนุญาตให้เบ็ดเสร็จไปทั่วตามมาตรานี้ เป็นคล้าย ๆ กระทั่งถามเต็มสภาที่สมาชิกรัฐสภาเข้าชื่อร่วมกันเสนอ (ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด) มีมติขั้วถามเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน แต่สภาจะลงมติในปัญหาที่อภิปรายมิได้ ผิดกับอนุญาตให้เบ็ดเสร็จไปทั่วเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีเป็นรายตัวหรือทั้งคณะ ซึ่งการเข้าชื่อร่วมกันเสนอของสมาชิกรัฐสภาต้องไม่ต่ำกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด ดังนั้น ความหนักเบาของการขอเบ็ดเสร็จไปทั่วจาก ๒ มาตรา จึงต่างกัน

ในฉบับนี้ รัฐสภาได้เสนอรายละเอียดของอนุญาตให้เบ็ดเสร็จไปทั่วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕ และคาดว่าจะในฉบับต่อไปจะได้เสนอรายงานการประชุมในการเบ็ดเสร็จไปทั่ว ครบถ้วนด้วย.

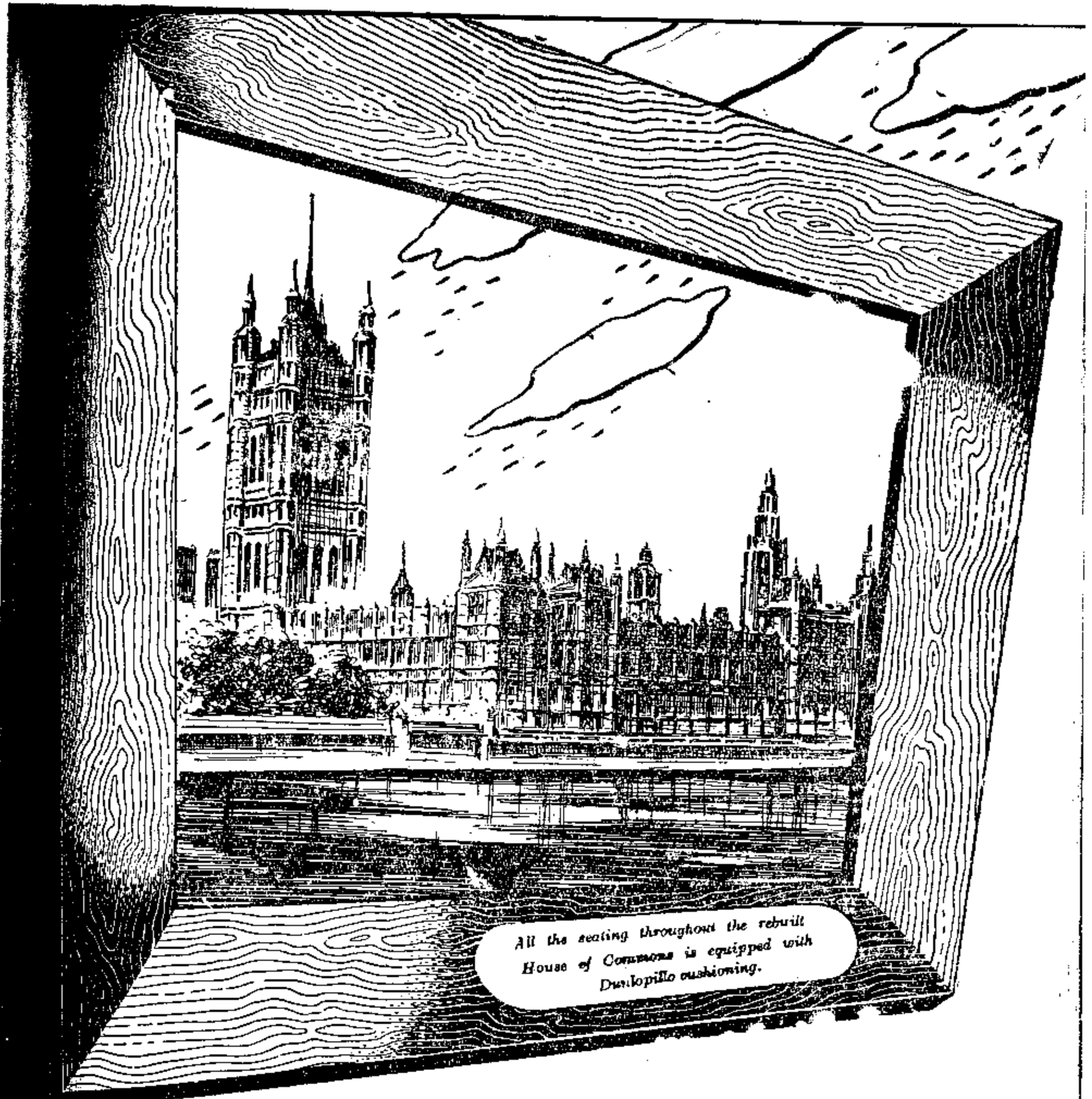

LIART

“อินเดย์ ภายหลังการเลือกตั้ง” ในฉบับนี้เป็นเรื่องวิเคราะห์ผลของการเลือกตั้งทั่วไป ครั้งที่ ๒ ของอินเดย์ ที่เสร็จสิ้นไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ เปรียบเทียบกับการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ (ของอินเดย์) เป็นเรื่องซึ่งชี้ให้เห็นว่า การเลือกตั้งทั่วไปแต่ละครั้ง โดยเฉพาะของประเทศที่มีพลเมืองมาก ๆ และของประเทศที่ราษฎรไม่ค่อยจะเข้าออกเข้าใจ และไม่สนใจกับ ระบบการเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยนัก นั้น ผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้ง หรือพรรคการเมืองทุกฝ่ายต่างก็พยายามรณรงค์หาเสียง หาคะแนนนิยม หรือดำเนินแคมเปญในทางการเมืองกันทุกวิถีทางเพื่อที่จะทำให้พรรคของตนเหนือกว่าปรปักษ์ โดยมีคำขวัญว่า ปัญหาที่นำมาถกเถียงเพื่อให้ได้รับคะแนนนิยมนั้นจะมีสาระสำคัญหรือไม่ แต่ที่นำมาถกเพื่อผลที่จะให้พรรคของตนได้ชัยชนะเท่านั้น ปัญหาต่าง ๆ อันขาดความสำคัญนี้ แม้จะเป็นเรื่องของแต่ละท้องถิ่น แต่ละเมือง เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือแม้เป็นเรื่องไร้สาระก็ตาม แต่มันก็เป็นเรื่องที่พรรคการเมืองทุก ๆ ฝ่ายรวมตลอดทั้งประชาชนพลเมืองของประเทศทุกคนจะต้องร่วมกันรับผิดชอบในผลที่จะเกิดขึ้นต่อไป

เมื่อสรุปในอีกด้านหนึ่ง คือในคัมภีร์ประชาชน การเลือกตั้งของอินเดย์ตามทัศนะของผู้เขียนเรื่องนี้ (ก.ธ. ภัคธะ) ได้สรุปให้เห็นว่า การเลือกตั้งทั่วไปของประเทศของเขา (อินเดย์) นั้น ประชาชนพลเมืองมีความรู้สึกนึกคิดในการเลือกตั้งน้อยมาก หรือมีฉนวนกั้นมีเหตุผลให้ประชาชนคิดเห็นไปว่า การเลือกตั้งนี้ไม่มีความสำคัญอะไรเลย.

All the seating throughout the rebuilt House of Commons is equipped with Dunlopillo cushioning.

DUNLOPILLO ในอาคารบ้านสมัย

ทุกประเทศอังกฤษที่สร้างใหม่ ซึ่งจำเป็นใช้วัสดุที่
 ให้นั่งสบายและทนทาน เป็นตัวอย่างนำพามาซึ่งความ
 การนั่งแห่ง DUNLOPILLO ตามอาคารต่างๆ นอก
 อาคารระบายได้ง่ายและทนทานเป็นพิเศษแล้ว
 ยังให้อาหารนุ่ม ไม่ยวบตัวหรือเสียรูปเลย ทั้งประ

หยัดการซ่อมทั้งมวล ขอเชิญชวนช่างออกแบบติดต่อบริษัท
 ดันล็อปก่อนเลือก DUNLOPILLO แบบใหม่ เพราะรายการเปลี่ยน
 แปลงเล็กน้อยในการให้แบบยอมนำมาซึ่งประโยชน์ได้มากซึ่งเรา
 มีแบบมาตรฐานไว้ให้เลือกมากมาย เรามีเจ้าหน้าที่พิเศษสำหรับ
 ตอบคำถามและปัญหาต่างๆ ของช่างออกแบบไว้พร้อมมูลด้วย

บริษัท ยาง ดันล็อป จำกัด ลอนดอน

ผู้ประดิษฐ์อุตสาหกรรมยางฟองน้ำ

ตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย - บริษัท แองโกล-ไทย คอร์ปอเรชั่น จำกัด

สลากกินแบ่ง ฯ กำลังขายดี

๒ เลี้ยว ๑๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้เปลี่ยนกำหนดวันออกสลากใหม่ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๐๐ เป็นต้นไป โดยกำหนดออกรางวัลในวันที่ ๔, ๘, ๑๒, ๑๖, ๒๐, ๒๔ และ ๓๐ ของเดือน เริ่มแต่เวลา ๑๖.๐๐ น.

เงินรางวัลจ่ายเต็มทุกงวด

สลากจำหน่ายไม่เหลือ

เชิญเป็นสมาชิกรับหนังสือข่าวภาพประเทศไทย (THAILAND ILLUSTRATED)

ค่าบำรุงปีละ [๙๐] บาท จำหน่ายปลีกเล่มละ ๘ บาท

รับไปจำหน่ายจำนวนมากลด ๒๐ % ติดต่อได้ที่

แผนกโฆษณาของสลากกินแบ่งรัฐบาล

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โทร. ๒๕๖๔๓-๘

LIRT

พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๗

โดย กร. หยุท แสงอุทัย

(ตอนที่ ๒๑ ลงในฉบับที่ ๓๕, ๒๑ ส.ค. ๒๕๐๐)

ตอนที่ ๒๒

ในตอนที่แล้วได้กล่าวถึงการร่วมเจรจาต่อรอง (collective bargaining) ซึ่งมีความสำคัญว่า ถูกจ้างโดยทางสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ฝ่ายหนึ่ง กับ นายจ้างหรือสมาคมนายจ้างอีกฝ่ายหนึ่ง อาจร่วมเจรจาต่อรองกันเกี่ยวกับสภาพของการทำงานซึ่งได้แก่ (๑) การใช้แรงงาน (๒) ค่าจ้าง (๓) เงินค่าทดแทน และ (๔) สวัสดิการเกี่ยวกับการทำงาน และถ้าสามารถตกลงกันได้ ก็จะได้มีการจัดทำสัญญาการร่วมเจรจาต่อรอง ซึ่งต้องทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อของคู่กรณี และอย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้คือ (๑) สภาพของการทำงาน (๒) การแก้ไขและระงับข้อพิพาทแรงงาน (๓) การยื่นเรื่องทางร้องทุกข์ของลูกจ้าง (๔) การคุ้มครองในสัญญาเมื่อเกิดปัญหาขึ้น และ (๕) การแก้ไขเพิ่มเติมหรือต่ออายุสัญญา มีข้อที่ควรสังเกตว่าพระราชบัญญัติแรงงานมิได้บังคับให้ต้องทำสัญญาการร่วมเจรจาต่อรอง เช่นถ้าความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างเป็นไปโดยราบรื่นแล้ว ก็อาจยังไม่ทำสัญญาการร่วมเจรจาต่อรองก็ได้ เป็นแต่ถ้าจะทำสัญญาการร่วมเจรจาต่อรองแล้วอย่างน้อยจะต้องมีข้อความ & ประการดังกล่าวแล้ว และสัญญานี้ชื่อว่าสัญญาการร่วม

เจรจาต่อรองซึ่งสหภาพหรือสหพันธ์จัดทำไว้ให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกของคน
 ประจักษ์ว่า การเจรจาทำสัญญาต่อรองในลักษณะอันเป็นกลุ่มก้อนย่อมจะเป็นประโยชน์แก่
 ลูกจ้างมากกว่าที่ลูกจ้างแต่ละคนจะทำสัญญาจ้างแรงงานกับนายจ้างเป็นราย ๆ ไป ตามหลักที่ว่า
 “สามัคคีย่อมก่อให้เกิดกำลัง” และสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ ย่อมจะอยู่ในฐานะที่จะระมัด
 ระวังประโยชน์ได้เสียของลูกจ้างได้ดีกว่าลูกจ้างเอง ฉะนั้นขอให้บรรดาพนักงานที่เป็นลูกจ้างทั้ง
 หลายก่อตั้งสหภาพแรงงานขึ้น หรือเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์
 คู่ครองประโยชน์ได้เสียเกี่ยวกับสภาพแรงงานของท่านเสียโดยเร็ว เพื่อว่าในกรณีที่จำเป็นและ
 สมควร จะได้มีโอกาสจัดทำสัญญาพร้อมเจรจาทันที

สำหรับตอนนี้จะขอกล่าวถึงการระงับข้อพิพาทแรงงานต่อไป ลูกจ้างและนายจ้าง
 ทำงานอยู่ร่วมกัน จึงมีลักษณะเหมือนดินกับฟ้า อาจกระทบกระทั่งกันได้ ฉะนั้นการที่จะมีข้อ
 พิพาทได้ยังเกิดขึ้นระหว่างลูกจ้างและนายจ้างย่อมเป็นธรรมดา พระราชบัญญัติแรงงานได้
 กำหนดวิธีการระงับข้อพิพาทขึ้นเฉพาะที่ได้มีการจัดตั้งสหภาพแรงงานขึ้น ในกรณีที่ไม่ได้จัดตั้ง
 สหภาพแรงงานแต่มีข้อพิพาทขึ้น ก็เป็นเรื่องนอกข่ายแห่งพระราชบัญญัติแรงงาน และจะต้อง
 ดำเนินการกันเองเหมือนคู่สัญญาในทางแพ่ง

พระราชบัญญัติแรงงานได้นิยามความหมายของคำว่า “ข้อพิพาทแรงงาน” ว่า
 หมายความว่าปัญหาเกี่ยวกับการขัดแย้ง หรือการไม่ลงรอยกันระหว่างสหภาพแรงงานกับ
 นายจ้าง หรือสมาคมนายจ้างเกี่ยวกับสภาพของการทำงาน หรือสัญญาการร่วมเจรจาทันที
 จะเห็นได้ว่าถ้าจะถือว่าเป็น “ข้อพิพาทแรงงาน” ได้ จะต้องปรากฏว่าเข้าเงื่อนไข ๓ ประการ
 ดังต่อไปนี้คือ

- (๑) มีปัญหาเกี่ยวกับการขัดแย้งหรือการไม่ลงรอย เช่นฝ่ายสหภาพแรงงานเห็นว่า
 นายจ้างควรขึ้นค่าจ้าง นายจ้างไม่เห็นด้วย
- (๒) การขัดแย้งหรือการไม่ลงรายนั้น เป็นการขัดแย้งหรือการไม่ลงรอยระหว่าง
 สหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ฝ่ายหนึ่ง กับนายจ้างหรือสมาคมนายจ้างอีกฝ่ายหนึ่ง ถ้าเพียงแต่ลูกจ้าง

หนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง เรียกร้องให้ขึ้นค่าจ้าง นายจ้างไม่ยินยอม จะถือว่าเป็นข้อพิพาท
แรงงานไม่ได้ นายจ้างเขาไม่มีหน้าที่ที่จะเจรจากับลูกจ้างโดยตรง เขามีหน้าที่ที่จะเจรจากับเมื่อ
สหภาพแรงงานหรือสหพันธ์เป็นฝ่ายขอเจรจาเท่านั้น ลูกจ้างจึงต้องเป็นฝ่ายขอให้สหภาพแรงงาน
หรือสหพันธ์จัดการเรียกร้องให้แก่ตน เช่นถ้าสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์เห็นว่า ข้อเรียกร้อง
ในการขอขึ้นค่าจ้างของลูกจ้างเป็นไปโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร สหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ก็
จะไม่เจรจากับนายจ้างหรือส่งสมาคมนายจ้างให้ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ถือว่าข้อพิพาทแรงงานยังไม่เกิดขึ้น

(๓) ปัญหาเกี่ยวกับการขัดแย้งหรือการไม่ลงรอยกัน จะต้องเกี่ยวกับ (ก) สภาพ
ของการทำงานอันได้แก่การใช้แรงงาน ค่าจ้าง เงิน ค่าทดแทน และสวัสดิการเกี่ยวกับการ
ทำงาน เช่นสหภาพแรงงานเห็นว่า นายจ้างควรจัดสวัสดิการบางประการให้แก่ลูกจ้าง แต่นาย
จ้างไม่ยินยอม หรือ (ข) สัญญาพร้อมเจรจาต่อรอง ทั้งนี้เพราะข้อพิพาทแรงงานอาจเกิดขึ้น
ในกรณีที่มิได้สัญญาการร่วมเจรจาต่อรองแล้ว หรือที่ยังไม่มีสัญญาการร่วมเจรจาต่อรองกัน
โดยก็ได้ ในกรณีที่มิได้สัญญาการร่วมเจรจาต่อรองไว้แล้ว ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการขัดแย้ง หรือ
ไม่ลงรอยเกี่ยวกับสัญญา ก็เป็นข้อพิพาทแรงงานอย่างหนึ่ง เช่นสหภาพแรงงานเห็นว่า ตาม
สัญญาพร้อมการเจรจาต่อรอง ลูกจ้างมีสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่นายจ้างไม่เห็นด้วยเป็นต้น

เมื่อได้มีข้อพิพาทแรงงานเกิดขึ้นโดยเข้าลักษณะ ๓ ประการดังกล่าวมาข้างต้น
คือ (๑) มีปัญหาเกี่ยวกับการขัดแย้งหรือการไม่ลงรอย (๒) เป็นปัญหาระหว่างสหภาพ
แรงงานหรือสหพันธ์ฝ่ายหนึ่ง กับนายจ้างหรือสมาคมนายจ้างฝ่ายหนึ่ง และ (๓) ปัญหานี้
เกี่ยวกับสภาพของการทำงาน หรือสัญญาการร่วมเจรจาต่อรองแล้ว พระราชบัญญัติแรงงาน
ได้กำหนดวิธีระงับข้อพิพาทแรงงานดังกล่าว ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นายจ้างหรือสมาคมนายจ้างฝ่ายหนึ่ง กับสหภาพแรงงานหรือสหพันธ์ฝ่าย
หนึ่ง พยายามหาทางตกลงกันเอง ทั้งนี้เพราะถ้าทำได้คู่กรณีควรจะพยายามระงับข้อพิพาท
ระหว่างกันเองให้มากที่สุด ซึ่งจะทำให้โดย (ก) การเจรจาระหว่างกันเองโดยตรง (ข) โดย
การตั้งอนุญาโตตุลาการ เพื่อไกล่เกลี่ยให้ปรองดองกันตามวิธีดำเนินการของอนุญาโตตุลาการ

ทั้ง ๆ ไร ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือ (ก) โดยวิธีอื่นใดตามที่เห็นสมควร เช่นมอบให้อธิบดีกรมประชาต่งเคราะห์ หรือบุคคลอื่นที่คู่กรณีไว้วางใจวินิจฉัยตามที่เห็นสมควร เช่นมอบให้อธิบดีกรมประชาต่งเคราะห์ หรือบุคคลอื่นที่คู่กรณีไว้วางใจวินิจฉัยข้อพิพาทแรงงานตามความเป็นธรรม

(๒) ในกรณีที่คู่กรณีไม่สามารถตกลงกันเองได้ คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยอมมีสิทธิที่จะนำข้อพิพาทแรงงานนั้นเสนอต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ภายในกำหนดเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏว่าไม่สามารถตกลงกันได้ มีข้อที่ควรตั้งเกดว่าพระราชบัญญัติแรงงานเป็นแต่ให้สิทธิที่คู่กรณีจะนำข้อพิพาทแรงงานเสนอขอ คณะกรรมการ แรงงานสัมพันธ์เท่านั้นหาได้บังคับคู่กรณีให้ต้องเสนอข้อพิพาทแรงงานต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ไม่ อย่างไรก็ดี ถ้าคู่กรณีเสนอข้อพิพาทให้คณะกรรมการ แรงงานสัมพันธ์ พิจารณาแล้ว ถ้ายังไม่พ้น กำหนดคดีสืบ ฉะนั้นแต่จนที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับข้อพิพาทแรงงาน หรือก่อนหน้าที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์จะให้คำวินิจฉัย พระราชบัญญัติแรงงานห้ามมิให้นายจ้างให้ถูกจ้างออกจากงาน หรือรับถูกจ้างใหม่ หรือมีตงานงคจ้างและห้ามมิให้สภาพแรงงานหรือสหพันธ์ตั้งนัดหยุดงาน ทั้งนี้โดยกำหนดให้การฝ่าฝืนมีความผิดทางอาญาคือเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว สภาพแรงงานหรือสหพันธ์จึงจะมีสิทธิตั้งนัดหยุดงาน และนายจ้างหรือสมาคมนายจ้างจึงจะมีสิทธิมีตงานงคจ้างหรือตั้งให้มีตงานงคจ้างได้ ทั้งนี้เมื่อใดที่แจ้งให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์และคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันนัดหยุดงาน หรือมีตงานงคจ้าง บทบัญญัติของพระราชบัญญัติแรงงานดังกล่าวนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นประโยชน์ทั้งฝ่ายถูกจ้างและฝ่ายนายจ้าง กล่าวคือการนัดหยุดงาน และการมีตงานงคจ้างจะเป็นไปอย่างมีเหตุมีผล ภายหลังจากที่ได้เจรจา และ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้ไกล่เกลี่ยแล้วไม่สำเร็จ และทั้งไม่มีการนัดหยุดงานและมิตงานงคจ้างอย่างกะทันหันด้วย อนึ่ง การให้เวลาดังหน้า ๗ วันนั้นยังอาจทำให้คู่กรณีกับใจ โอนอ่อนผ่อนปรนเข้าหากันได้

เมื่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับข้อพิพาทแรงงานแล้ว จะได้นำดำเนินการ

(๑) ถ้าเห็นว่าสมควรแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล ขึ้นเพื่อช่วย เหลือในการ หาทาง
รับข้อพิพาทแรงงาน และในการปฏิบัติงานอย่างอื่น เช่น สอบสวนพยานหลักฐานที่อาจแต่งตั้ง
บุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อประโยชน์ดังกล่าวได้

(๒) คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์อาจแต่งตั้ง อนุญาตโดยศาลปกครองคน หนึ่งหรือหลาย
คนขึ้น โดยความยินยอมของคู่กรณีทั้งสองฝ่าย เพื่อวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานในกรณี
ที่เห็นว่า ข้อพิพาทแรงงานก็เป็นอันระงับไปโดยการชี้ขาดของอนุญาตโดยศาลปกครองดังกล่าว วิธีดำเนิน
การของอนุญาตโดยศาลปกครองเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(๓) เมื่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาข้อพิพาทแรงงานแล้ว ให้แจ้งคำ
วินิจฉัยให้คู่กรณีทราบทันที

ต่อไปนี้จะขอกล่าวถึงข้อจำกัดการนัดหยุดงานและมีตงานงคจ้างต่อไป กล่าวคือใน
กรณี ๔ กรณีดังนี้

(๑) เมื่อได้ประกาศสงคราม

(๒) เมื่อได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก

(๓) เมื่อได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ตามกฎหมาย ว่าด้วยการบริหารราชการ ใน
สถานการณ์ฉุกเฉิน หรือ

(๔) ในกรณีที่ข้อพิพาทแรงงานเกี่ยวกับกิจการสาธารณูปโภคหรือกิจการอื่นตาม
ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เมื่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยข้อพิพาทแรงงานแล้ว ต้องวินิจฉัย และ
แจ้งให้คู่กรณีทราบภายใน ๒๐ วัน นับแต่วันรับข้อพิพาทแรงงาน ถ้าสหภาพแรงงานหรือ
สหพันธ์ไม่พอใจ จะตั้งนัดหยุดงานไม่ได้ หรือถ้านายจ้างหรือสมาคมนายจ้างไม่พอใจก็จะมี
งานงคจ้าง หรือตั้งมีตงานงคจ้างไม่ได้คู่กัน ทั้งนี้เพราะเป็นเหตุฉุกเฉิน หรือเป็นกิจการ

๑๔
สาธารณูปโภค หรือเป็นกิจการอื่นที่พระราชกฤษฎีกากำหนด บุคคลดังกล่าวต้องอุทธรณ์ต่อ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยภายใน ๑๖ วัน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด และ
สหภาพแรงงาน สหพันธ์ นายจ้าง หรือสมาคมนายจ้าง ต้องปฏิบัติตาม ถ้าฝ่ายใดมีความผิด
อาญาต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือ
จะพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือในกรณีเช่นว่านี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะได้ชี้ขาด และ
คู่กรณีจะต้องปฏิบัติตามนั้น.

บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด

สำนักงานอาคาร ๑ ถนนราชดำเนิน

โทร. ๒๕๐๕๕

รับประกันอัคคีภัย ภัยทางทะเล ภัยรถยนต์ และอุบัติเหตุต่าง ๆ
ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล

บริษัทนี้ได้ทำการติดต่อ สัมพันธ์กับ บริษัทรับประกันภัยต่างประเทศที่มี
ชื่อเสียง และฐานะดีหลายประเทศ โดยมีผู้บริหารงาน คือ

คุณหญิง วิจิตรา ธนะรัชต์

นายมงคล ศรียานนท์

เป็นประธานกรรมการ

เป็นกรรมการจัดการ

LIART

ถ้าท่านจะเดินทางไปต่างประเทศ

โปรดติดต่อ

ธนาคารแห่งเอเชีย เพื่อการอุตสาหกรรม

และพาณิชย์กรรม จำกัด

เรื่อง

เงินต่างประเทศทุกสกุล

สะดวก และ รวดเร็ว

ถนนราชดำเนิน พระนคร

อ. จ. ก.

โทรศัพท์ ๒๔๖๕๑, ๒, ๓,

ดุมดและเครื่องเขียนสำหรับนักเรียน

คุณภาพดี ราคาถูก

จำหน่ายที่

ร้านสรรพสินค้า อ.จ.ก.

ถ้าจะซื้อไปเพื่อจำหน่าย โปรดติดต่อที่แผนกกระดาษ ฯ

อาคาร ก. สีแยกคลองแก้ว

จะได้ราคาพิเศษ

LIRT

อยากมีความรู้ ข่าวสารการเมืองให้กว้างขวาง
ต้องอ่านรัฐสภาสาร

"Pilot 99"
ปลอกทอง
ราคา 40 บาท
สำนักงานช่วย
พิมพ์พิมพ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เกี่ยวกับ

ภายหลังการเลือกตั้ง

โดย น. นิล

(จากเรื่องของ ก. ส. ภาควะ)

การวิเคราะห์ผลของการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่สองของประเทศอินเดีย แสดงให้เห็นว่า เรื่องของท้องถิ่น เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ และเรื่องอันไร้สาระนั้น ต่างก็ต้องรับผิดชอบอย่างสำคัญในผลที่เกิดขึ้นทั้งสิ้น

ด้วยวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ กัน อินเดียได้มีการเลือกตั้งทั่วประเทศเป็นครั้งที่สองตั้งแต่วันที่ ๒๑ มิถุนายนถึง ๒๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๖๗ โดยที่อินเดียได้มีพรรคการเมือง ๒๖ พรรค เพื่อแข่งขันกันหาชิงที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมียังมีจำนวนอยู่ ๒,๙๐๓ ที่นั่ง ผลการเลือกตั้งอันแท้จริงโดยไม่รวมรัฐแคว้นที่มี การเลือกตั้ง แบบไฮเดยด์ราบาดกว่าแบบประชาธิปไตยเข้าไว้ด้วย ในรัฐแคว้นเหล่านั้น พรรคของเกรตพาร์ตีจำนวนมาก และพรรคฝ่ายค้านต่าง ๆ ของอินเดียก็พรรคร่วมกันมีมติได้ร่วมกันควบคุมในที่ประชุมสภาแห่งชาติ

LI RT

๑๕
และความคิดเห็นของพรรคคอมมิวนิสต์ก็มักจะเป็นฝ่ายมีชัย ดังนั้นชัยชนะในที่ประชุมของรัฐสภา
แห่งชาติจึงเท่ากับเป็นชัยชนะของพรรคคอมมิวนิสต์ และเท่ากับชัยชนะของพรรคของเกษตรกร
แห่งนั้นเอง

ที่เหลืออยู่สิบสามรัฐนั้น ในสิบสองรัฐอยู่ภายใต้การปกครองของพรรคของเกษตรกร
และอีกหนึ่งรัฐคือรัฐเคอเรล่าทางค้ำใต้แห่งประเทศอินเดีย ปรากฏว่าพรรคคอมมิวนิสต์ได้
อำนาจโดยคุมเสียงส่วนน้อยอยู่ ความสำคัญจึงมีอยู่ว่า ถึงแม้พรรคของเนहरुซึ่งกุมอำนาจรัฐมา
กลางไว้ได้อีก แต่ก็ได้คะแนนนิยมเพียงสองรัฐ คือรัฐอัสสัม (๕๖.๖ เปอร์เซ็นต์) และวิ
โมฮอร์ (๕๐.๘ เปอร์เซ็นต์) เท่านั้น ในรัฐอื่น ๆ อีกเก้ารัฐพรรคของเนहरुได้ชัยชนะที่นั่งใน
สภาเป็นจำนวนมากอย่างผิดตา แต่ด้วยเสียงส่วนน้อย เนื่องจากมีวิธีการเลือกตั้งที่แปลกก
ในรัฐโอริสสาพรรคของเกษตรกรไม่ได้รับชัยชนะในที่นั่งส่วนใหญ่อย่างเด็ดขาด แต่ด้วยการมีสมาชิ
๕๖ คนในจำนวนทั้งหมด ๓๕๐ คน พรรคของเกษตรกรจึงเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด และพร้อมที่จะกุม
อำนาจโดยได้รับการสนับสนุนจากพรรคอิสระและพรรคชาวบ้านอีกพรรคหนึ่ง

ในรัฐเคอเรล่าพรรคคอมมิวนิสต์ได้เลือกมาเป็นพรรคใหญ่ที่สุด โดยมีสมาชิกร
๖๐ คนในจำนวนทั้งหมด ๓๒๖ คน รวมทั้งสมาชิกอิสระซึ่งพรรคคอมมิวนิสต์หนุนหลังอีก ๕ คน
ฉะนั้น ผลจึงปรากฏว่าพรรคคอมมิวนิสต์มีเสียงข้างมากในสภา แต่คะแนนนิยมของทั้งสองพรรค
รวมกันมีเพียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของสมาชิกรทั้งหมดเท่านั้น

ถ้าจะกล่าวถึงประเทศ พรรคของเกษตรกรได้ที่นั่งในรัฐสภา ๑,๘๘๘ ที่นั่ง ในจำนวน
ที่นั่งของชนชั้นกลาง ๒,๘๐๓ ที่นั่ง หรือเท่ากับ ๖๕ เปอร์เซ็นต์ คิดอย่างหยาบ ๆ ก็เท่ากับ
เปอร์เซ็นต์เมื่อคราวเลือกตั้งในปี ๒๕๘๕ ในการเลือกตั้งครั้งแรกจำนวนที่นั่งที่ของชนชั้นกร
๓,๒๘๓ ที่นั่ง และพรรคของเกษตรกรได้ชัยชนะ ๒,๒๕๖ ที่นั่ง อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๘๕ พรรค
ของเกษตรกรไม่ได้เข้าแข่งขันเลย ๓๓๐ ที่ และสมาชิกรในพรรค ๕๖ คนเท่านั้นที่ถูกบริบเงินประกัน
ในการเลือกตั้งครั้งแรกพรรคของเกษตรกรได้เข้าแข่งขันเกือบทุกแห่ง มีเงินเพียง ๒๐ แห่ง แต่จำนวน
สมาชิกรในสังกัดพรรคได้ถูกบริบเงินประกันการสมัครเพิ่มจำนวนขึ้นเป็นสองเท่า ดังนั้น ถ้าจะกล่าว

จำนวนที่นั่งที่แข่งขันแล้ว ชัยชนะของพรรคคอมมิวนิสต์ได้คืบจาก ๘๐.๖ เปอร์เซ็นต์ลงมาเป็น ๕๕.๕ เปอร์เซ็นต์

จำนวนคะแนนทั้งหมดยังได้แสดงให้เห็นว่า พรรคของเหอหัวไม่ได้กำหนดขบวนการเพิ่มเปอร์เซ็นต์ของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในปี ๒๕๑๕ ได้เพิ่มขึ้นจาก ๕๕.๕ ขึ้นเป็น ๕๘.๒ เปอร์เซ็นต์ ในปีนี้ จำนวนคะแนนเสียงอันแท้จริงได้เพิ่มขึ้นจาก ๓๐๓.๘ ไป ๓๓๒.๓ ด้านคะแนนเสียงจำนวนคะแนนเสียงของพรรคคอมมิวนิสต์ได้สูงขึ้นเพียง ๓.๘ ล้าน คือ จาก ๕๓.๘ ไปเป็น ๕๗.๖ ล้านเท่านั้น ดังนั้นเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดคงขึ้นอยู่กับประมาณ ๕๒ เปอร์เซ็นต์

การพิจารณาโดยเทียบเคียงเช่นนี้จะนำมาใช้ได้เฉพาะพรรคคอมมิวนิสต์เท่านั้น เพราะนโยบายของพรรคการเมืองพรรคเดียวซึ่งได้แข่งขันอย่างจริงจังเกือบทุกที่นั่งในทุก ๆ รัฐ เป็นการชี้ให้เห็นว่ามีลักษณะเป็นกลุ่มเป็นก้อน

พรรคประชาชนสังคมนิยมซึ่งเป็นพรรคใหญ่ที่สองในประเทศ ได้พยายามอย่างเต็มที่ที่จะเอาชนะเมื่อปี ๒๕๑๕ แต่ไม่สำเร็จ ดังนั้นการรวมพรรคกันจึงได้ดำเนินนโยบายแบบที่พวกคอมมิวนิสต์และพรรคอื่น ๆ ใช้อยู่ และมุ่งอยู่เฉพาะในบางท้องถิ่น วิธีการอย่างใหม่เป็นผลดีในสถานที่เกี่ยวกับการได้ที่นั่งในสภามากขึ้น แต่เปอร์เซ็นต์ของเสียงทั้งหมดลดต่ำลงไป

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่การแสดงออกของพรรคประชาชนสังคมนิยมจะได้เป็นผลอย่างเต็มที่ ยังมีความจริงอีกหลาย ๆ อย่างควรนำมาพิจารณาคือ—

- ๑) ปัจจุบันพรรคนี้เป็นพรรคซึ่งรวมพรรคสังคมนิยม และพรรคก๊กซานมัตตุร์ประชาชนซึ่งได้ดำเนินการโดยอิสระในปี ๒๕๑๕ และเป็นฝ่ายค้านซึ่งกันและกันอยู่เสมอ
- ๒) ในปี ๒๕๑๗ ผู้นำชั้นยอดของพรรคคือ ดร. รามนาโธฮาโตเฮีย และลูกพรรคของเขาจำนวนหลายร้อยคนได้แตกแยกออกไป (ถึงแม้ผู้ที่ติดตามโธเฮียเกือบ ๕๐ คน ได้มีชัยในการเลือกตั้งครั้งหนึ่ง แต่ความบกพร่องของเขาได้ทำให้พรรคประชาชนสังคมนิยมอ่อนแอลง) มีสมาชิกพรรคสังคมนิยม ๓,๗๘๘ คน และพรรคก๊กซานมัตตุร์ ๓,๐๐๕ คนสมัครเข้ารับเลือกตั้งในการเลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๑๕ และมีเพียง ๒๐๒ คนเท่านั้นที่มชัย ผู้ที่ถูกปรับเงินประกันต้องพรรค

จำนวนถึง ๑,๖๘๒ คน ดังนั้นในขณะที่พรรคทั้งสองร่วมกันทำคะแนนจำนวนที่นั่งซึ่งมีชัยเทียบเคียงกับผู้สมัครเข้าแข่งขันแล้วจะสูงขึ้นเป็น ๑.๒ เปอร์เซ็นต์ ในการแข่งขันครั้งพรรคประชาสังคมนิยมได้ตั้งถูกพรรคเข้าแข่งขัน ๑,๐๐๒ คน และชิงที่นั่งได้ ๓๘๘ ที่นั่ง ซึ่งในจำนวนนี้ ๔ ที่นั่งได้ในมตรัฐบิฮาร์ จากสมาชิกอิสระจำนวนนี้เท่ากับ ๓๘ เปอร์เซ็นต์ ของที่นั่งที่แข่งขันกันทั้งหมด แต่ไม่รวมถึงที่นั่งซึ่งได้ชัยชนะโดยถูกพรรคของโตเซีย

กล่าวถึงจำนวนแล้ว ความเข้มแข็งของพรรคประชาสังคมนิยม การนิวัติบัญญัติต่าง ๆ ยังรักษาไว้ได้อยู่ ภายหลังจากที่พรรคสังคมนิยมกับพรรคกษานมัตคูร์ได้รวมกันในปี ๒๕๔๖ แล้ว ได้มีนักนิวัติบัญญัติในพรรคประชาสังคมนิยมอยู่ ๒๐๒ คน ในจำนวนนี้มีจำนวน ๓๐-๔๐ คนที่ทำให้พรรคใหม่ของโตเซียและพรรคของเกรตอ้อนเป็ดีย์ไป คงปล่อยพรรคประชาสังคมนิยมให้เห็ดออยู่ราว ๑๒๕ คน ก่อนทำการเลือกตั้ง เทียบกับในปัจจุบัน ๓๘๘ คน

สำหรับจำนวนคะแนนที่ประชาชนมาออกเสียง ปรากฏว่าคะแนนของพรรคสังคมนิยมและกษานมัตคูร์รวมกันในปี ๒๕๔๕ เป็นจำนวน ๑๕.๒๗ ล้านคน ในขณะที่เดียวกันพรรคประชาสังคมนิยมมีคะแนน ๓๓.๕๘ ล้าน น้อยกว่า ๓.๘ ล้านคะแนน แต่เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วมากกว่าเดิมประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ โดยที่ได้มาจากจำนวนของผู้สมัครที่สมัครครั้งแรกมีน้อยกว่าถึงครึ่งจำนวน ถ้าเปอร์เซ็นต์ของพรรคยังยืนอยู่ตามเดิม ก็เท่ากับขาดเสียงไปประมาณ ๘ ล้านเสียง การรวบรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวของพรรค ทำให้ฐานะของพรรคดีขึ้น ซึ่งอาจเห็นความจริงได้ว่า ผู้สมัครไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ได้ถูกริบเงินประกันค่าสมัคร

ขณะที่พรรคประชาสังคมนิยมได้ดำเนินกิจการแคบลง พรรคคอมมิวนิสต์ก็ถดถอยที่มันกว้างออกไป ความความรู้สึกเห็นได้ชัดว่า พรรคนี้ได้เป็นนายทุนขยายศักดิ์ศรีและขยายความนิยมชมชอบต่อทริคอมมิวนิสต์ในประเทศนี้ออกไปอย่างกว้างขวางในปี ๒๕๔๕ พรรคคอมมิวนิสต์ได้เข้าแข่งขัน ๕๕๖ ที่นั่ง ถ้าชัยชนะ ๓๘๖ ที่นั่ง และถูกริบเงินค่าประกัน ๓๘๖ คน ครั้งพรรคได้ตั้งผู้สมัคร ๗๓๓ คน และชิงได้ ๓๘๘ ที่นั่ง จำนวนสมาชิกที่ถูกริบเงินประกันค่าสมัครเพิ่มขึ้นอีก ๒ เท่า ดังนั้น เปอร์เซ็นต์ของที่นั่งซึ่งมีชัยได้ลดลงจาก ๕๓.๒ เป็น ๒๖.๕ อย่างไรก็ตาม

พรรคต้องจำไว้ได้ด้วยว่า เมื่อพรรค ๆ หนึ่งได้ย้ายออกไปจากที่มั่นของคนซึ่งรู้จักแล้ว การสูญเสียกำลังก็ปรากฏเห็นอย่างชัดแจ้งกว่าที่เป็นจริง และต้องเตรียมเผื่อเหลือเผื่อขาดในการที่อาจมีผลกระทบระลอกถัดไป แต่การโอดระพ้ออาจเป็นจริงได้เช่นในกรณีพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งได้ออกไปอยู่ในแหล่งที่ปลอดภัยจริง ๆ

พรรคคอมมิวนิสต์ได้คะแนนเสียงเพิ่มขึ้นมาก แต่ไม่เป็นที่น่าตกใจเมื่อได้มองดูการลงคะแนนการสมัครเข้าแข่งขัน คอมมิวนิสต์ได้คะแนน ๘.๘๕ ล้าน ซึ่งในปี ๒๕๑๕ ได้เพียง ๕.๘๘ ล้าน หรือได้คะแนนรวม ๘.๘๗ เปอร์เซ็นต์ เทียบกับ ๕.๓ เปอร์เซ็นต์ ฉะนั้น ตามผลของการสมัครการแข่งขันมากขึ้นอีก ๕๖ เปอร์เซ็นต์ จึงได้คะแนนเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนเป็นสองเท่าของคะแนนทั้งหมด

ความสำเร็จของพรรคคอมมิวนิสต์ที่เห็นเด่นชัดได้เกิดขึ้นในรัฐเคอเรตา ซึ่งเป็นรัฐที่คงชนใหม่ทางใต้ของอินเดีย ซึ่งประกอบด้วยแคว้นทราแวนคอร์โคชินและแคว้นมาดราส ทั้งเมืองมัตราดีเดิม ได้มีการเลือกตั้งใหม่ในแคว้นทราแวนคอร์ในปี ๒๕๑๗ ส่วนในแคว้นมาดราสได้มีการเลือกตั้งในปี ๒๕๑๕ และคะแนนเสียงได้แก่พรรคคอมมิวนิสต์มีจำนวนถึง ๕๒,๖๓๓ คะแนน ในท้องที่เดียวกันกับที่พรรคคอมมิวนิสต์ได้ทำคะแนนเพิ่มขึ้นจากเดิมอีกเป็นสองเท่าถึง ๒.๓ ล้าน คิดตามสัดส่วนเท่ากับสูงขึ้นจาก ๓๗.๕ ถึง ๓๖.๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ในปี ๒๕๑๗ คอมมิวนิสต์ได้ส่งสมาชิกเข้าสมัครรับการเลือกตั้งในทราแวนคอร์โคชินเพียง ๓๖ คน และในปี ๒๕๑๕ มีเพียง ๒๕ คนในแคว้นมาดราส ในการเลือกตั้งครั้งหลังนี้พรรคได้ส่งสมาชิกเข้าแข่งขัน ๓๐๐ คน เพิ่มขึ้นจากเดิม ๖๕ เปอร์เซ็นต์

พรรคคอมมิวนิสต์ได้ทำให้ฐานะของพรรคมั่นคงขึ้นในแคว้นมหาราษฏร์ ความทรงหนเนื่องมาจากพรรคองเกรตได้ช่วยให้รัฐใช้ภาษาเดียวกันซึ่งพรรคอื่นโดยมากไม่เห็นด้วย แต่การได้เปรียบของพรรคคอมมิวนิสต์ก็กว้างขวางเกินไปที่จะอธิบาย ณ ที่นี้ แต่เท่าที่ปรากฏชัดแจ้งก็คือ แคว้นนี้เป็นแคว้นหนึ่งในพื้นที่ทั้งหมดที่พรรคคอมมิวนิสต์เริ่มขยายตัวออกไปได้สำเร็จ ทางมณฑลภาคเหนือซึ่งใช้ภาษาฮินดี พรรคคอมมิวนิสต์ก็ได้ทำคะแนนก้าวหน้าอยู่เหมือนกัน ในมณฑลอุดรประเทศซึ่งเป็นบ้านเกิดของเนห์รู สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์

๕๐. ใน ๔๓ ต้องถูกริบเงินประกัน ในปี ๒๕๒๕ พรรคคอมมิวนิสต์ได้เข้าสมัคร ๘๐ คน และ
๘ ที่นั่ง พรรคนี้ได้คะแนนทั้งหมด ๘๐๐,๐๐๐ คะแนน เปรียบเทียบกับ ๓๕๐,๐๐๐ คะแนน ใน
๒๕๒๕ เช่นเดียวกันในรัฐบัญญัติ ซึ่งอยู่ชายเขตแดนยุทธศาสตร์ คะแนนเสียงจาก ๓๘๐,๐๐๐
เมื่อปี ๒๕๒๕ จนถึง ๓ ล้านคะแนน และกับชนจาก ๕.๓ ถึง ๓๕.๒ เปอร์เซ็นต์ของเสียงทั้งหมด

บางที่รัฐอุตสาหกรรมประเทศ จะเป็นรัฐเดียว ที่ไม่ได้รับผล กระทบกระเทือน จาก เงินพร
แดนที่ได้กำหนดขึ้นใหม่ รัฐนี้เป็นรัฐหนึ่งในจำนวน ๖ รัฐซึ่งพรรคคอมมิวนิสต์ไม่สามารจะเป็น
มิตรร่วมจัดการเลือกตั้งบางอย่างกับพรรคอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่พรรคองเกรสได้ ถึงกระนั้นก็ตาม
พรรคคอมมิวนิสต์ก็ยังได้คะแนนมากกว่าก่อน เพราะว่าได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่มมอดเต็ม
อย่างกว้างขวาง พรรคองเกรสซึ่งมีตำแหน่งขึ้นต้นต้นตอ และมักกฎหมายห้ามการฆ่าโคได้
ก่อให้เกิดความกลัวในหมู่ประชากรมอดเต็มซึ่งมีมติหรือออกเสียงเลือกตั้งขี้น้อย การยุบ
ทางร้ายเกี่ยวกับหนังสืออเมริกันชื่อ Religious Leaders ซึ่งได้พิมพ์นอกที่ ได้เริ่มชนที่อุตสาหกรรม
ประเทศ จึงเป็นการไม่ยากเย็นที่พรรคคอมมิวนิสต์จะได้เข้าหาให้พวกมอดเต็มบังเกิดความกลัว
ขึ้นได้โดยง่าย

อีกด้านหนึ่ง ในรัฐบัญญัติ พรรคองเกรสซึ่งมีสัมพันธไมตรีกับอภิปolitik ได้ให้
เกิดความเคียดแค้นขึ้นในหมู่ชาวฮินดู ความแตกต่างกันในเรื่องชนวรรณะก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มี
บทบาทช่วยพรรคคอมมิวนิสต์และพรรคอื่น ๆ อย่างสำคัญ

สำหรับปัญหามูลฐาน ในการณรงค์หาเสียงกล่าวได้ว่าไม่มีอะไรดักดำค้อนัก โดย
ที่พรรคของเนห์รูได้ก่อตั้งแบบอย่างดังคณินิยมของดังคณิน เป็นจุดหมายเมื่อต้องบีก่อน ดัทธิ
ดังคณินิยมซึ่งใช้เป็นระบบเศรษฐกิจและการดังคณิน ได้ยุติเป็นเรื่องโตเถียงกันระหว่างพรรคใหญ่ ๆ
๓ พรรค แม้แต่เดียว พรรคประชาดังคณินิยมและพรรคคอมมิวนิสต์ได้ชี้ให้เห็นว่า พรรคองเกรส
ได้มีประวัติในทางชดกันกับดัทธิดังคณินิยม แต่บุคคลลักษณะของนายกรัฐมนตรีนะห์รูได้อยู่
เหนือคำกล่าววิจารณ์เช่นนี้ ความจริงเจ้าผู้ครองรัฐในสมัยก่อน มหาเศรษฐีเจ้าของที่ดินและ
พ่อค้าผู้มั่งคั่งได้มองเห็นเพื่อหาตำแหน่งอยู่กับพรรคองเกรสก็ได้ชี้ชัดว่าพรรคซึ่งอ้างว่า ตนเป็น
ดังคณินิยมแต่อย่างใด

สถานการณ์ในแคชเมียร์ได้ช่วยพรรคของเนห์รูเหมือนกัน เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า
 คนเดียวที่รู้ว่า ถ้าปากีสถานกุมรัฐทางเหนือไว้ อาจเพิ่มความคุกคามประเทศคนได้ ปัญหา
 แคชเมียร์บังเอิญเป็นเรื่องที่เขาอยู่ในขณะมนตรีความมั่นคงของสหประชาชาติระหว่างการเลือกตั้ง
 นั้นจึงเป็นโอกาสเหมาะแก่เนห์รู การแสดงสุนทรพจน์ทุกครั้งของเขาไม่เคยเว้นที่จะกล่าวถึงการ
 ที่นโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวกับปัญหาแคชเมียร์เลย และสมาชิกในพรรคของเกร์ดบางคน
 ก็เคยไปตั้งว่าการที่จะรักษาแคชเมียร์ไว้ได้จะต้องขึ้นอยู่กับ การ ถัดมาบริหาร ของพรรคของ
 เกร์ดเท่านั้น

ในรัฐบอมเบย์พรรคของเกร์ดและพรรคคอมมิวนิสต์ได้ร่วมฉันทันกันคำแถลงการณ์
 สหประชาชาติของนาย อ.ค. กริธนาเมนอน ซึ่งสนับสนุนการรุกรานของไซเวียตในฮังการี
 ที่ในเบงกอลตะวันตกและอัมตรา พรรคของเกร์ดได้อาศัยปัญหาในฮังการีเป็นเรื่องประณาม
 พรรคคอมมิวนิสต์ เหตุการณ์ชัดแจ้งที่สุดเกี่ยวกับที่ท่าของพรรคของเกร์ดเกี่ยวกับฮังการีสมาชิก
 รัฐสภาแห่งอัมตราเป็นผู้นำมา สมาชิกผู้นั้นใจกับองค์การขบวนการสังเดริมศีลธรรมและเป็น
 ผู้นำของแทนเมนอนในสหประชาชาติในการบ่งกั้นบทบาทของเขาเกี่ยวกับกรณีฮังการี แต่ได้ใช้
 ประโยชน์อย่างเต็มที่ในปัญหาเรื่องนี้เพื่อกำความมั่งคั่งในการเลือกตั้งกับพรรคคอมมิวนิสต์คู่แข่ง
 พรรคประชาตังคณนิยมซึ่งได้เรียกร้องอย่างแข็งขันให้เรียกนายเมนอนกลับมา ไม่สามารถจะใช้
 กรณีฮังการีเป็นประโยชน์ในที่อื่นนอกเขตบอมเบย์ได้ เพราะว่าประการหนึ่งคนได้ทำความตกลง
 ไว้กับพรรคคอมมิวนิสต์ใน ๔ รัฐ และอีกประการหนึ่งเพราะว่าพรรคของเกร์ดได้ถอยไป
 เสียไปเสียหมดแล้ว

อินทราคันธี บุตรสาวเนห์รู ผู้เป็นหัวหน้าสำคัญคนหนึ่ง ในหัวหน้าทั้งสามของพรรค
 คือ เนห์รู และผู้อยู่ในอุปถัมภ์ของเขาคือ เดบารี ได้ด้วยโอกาสโจมตีพรรคประชาตังคณนิยม
 ซึ่งกล่าวค้านตรีคอมมิวนิสต์ โดยกล่าวหาว่า พรรคประชาตังคณนิยมได้รับการช่วยเหลือทาง
 การเงินจากต่างประเทศ โดยเฉพาะคือ สหรัฐอเมริกา การประณามนี้ได้แพร่สะพัดไปในหมู่
 ผู้นำชั้นสูงของพรรคของเกร์ด และพรรคของโตเชียถึง ๓๕ วัน โตเชียเองก็เคยถูกประณามอย่าง

เดียวกันในปี ๒๔๗๕ ในที่สุด แต่บรรดาหัวหน้าพรรคประชาสังคมนิยมไม่ต้องการที่จะทำให้นายกฯ เหนือต้องออกอั้งจ้งได้ทำให้อิทธิพลผู้จำหน่ายค่ากระดาษของนาง ซึ่งได้รับการปฏิเสธจากนางว่า ไม่เคยกระดาษเช่นนั้น และคิดว่าเป็นการกระทำของพวกหนังสือพิมพ์ไป

เนहरुซึ่งได้ขออภัย อย่างไม่เป็นทางการแก่ พระนางเจ้าเอติซาเบชในการที่ได้มีการกล่าวโจมตีพระนางในหน้าหนังสือพิมพ์รายเดือน และได้ออกแถลงการณ์ฉบับหนึ่งกลับเป็นผลให้เกิดการดูหมิ่นมาจากค่ากระดาษของบุตรสาวของเธอเอง เธอกล่าวว่า พรรคประชาสังคมนิยมอาจได้รับหรือไม่ได้รับเงินจากต่างประเทศก็ตาม แต่เขาไม่ต้องการให้ลูกสาวของเธอเข้าไปยุ่งกับการโต้เถียงในเรื่องนี้

ขณะเดียวกันโตเอียได้หันมาช่วยเนहरुโดยได้ชี้แจงว่า ในปี ๒๔๗๔ หัวหน้าพรรคโซเชี่ยลดีค้ออเมริกันชื่อ นอร์แมนชอมด์ และสหพันธ์กรรมกรเครื่องแต่งกายหญิงระหว่างชาติได้ช่วยเหลือให้เงินแก่พรรคสังคมนิยมในอินเดีย เขาได้ปฏิเสธไม่ยอมรับ แต่มีบางคนเต็มใจที่จะรับ เหตุการณ์ก่อนนี้ได้พิสูจน์ว่าพดเมืองมีความรู้สึกนึกคิดในการเลือกตั้งน้อยมากหรือมีนั้นก็นึกคิดว่าเป็นการเลือกตั้งที่ไม่สำคัญอะไร

ดังนั้นสิ่งที่ได้มาจากการเลือกตั้งครั้งนั้นก็ชื่อว่า ยังขาดปัญหาอันสำคัญอย่างแท้จริงและซึ่งเป็นภัย และถึงแม้จะเป็นเรื่องภายใน, เรื่องเล็กน้อย แม้แต่เรื่องไร้สาระก็ตาม แต่ก็ต้องรับผิดชอบร่วมกันอย่างสำคัญคือความตั้งใจในผลที่จะเกิดขึ้นทั้งสิ้น.

ฝากเงินไว้กับธนาคารออมสิน
มั่นคง ปลอดภัย
เพราะรัฐบาลเป็นประกัน

องค์การน้ำตาลไทย

สังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ผลิตน้ำตาลทรายขาวโดยตรงจากอ้อย ความหวานสูง เม็ดสีขาว
สะอาด ปราศจากสิ่งสกปรกเจือปน เหมาะสำหรับอุตสาหกรรม
น้ำอัดลม และทำขนม ตลอดจนปรุงอาหาร

สำนักงานกลางตั้งอยู่ที่วังแดง ถนนหลวง พระนคร
โทรศัพท์ ๒๒๘๗๒, ๒๓๖๖๖, ๒๐๑๘๓ โทรเลขย่อ "น้ำตาล"

นาวาอากาศเอก เลื่อน พงษ์โสภณ ผู้อำนวยการ

LI RT

เพียง ๕ นาทีเท่านั้น เสื้อผ้าของท่านจะขาวสะอาด

โดยใช้เครื่องซักผ้าไฟฟ้า A. E. G.

ทุนแรง - เวลา - ค่าใช้จ่าย

และ

บริการให้เรียบร้อย

ชมและติดค่อที่

การไฟฟ้ากรุงเทพ กองการค้าและผลิต โทร. ๒๒๐๐๐

เขียนที่สุด คือ

สุรา “แม่โขง”

ดีที่สุด คือ

สุรา “กว้างทอง”

LIRT

บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒

วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๘.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎรกล่าวเปิดประชุม และเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการ

ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๖/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้ง

ต่อจากนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งกระทู้

ถามรัฐมนตรีได้รวม ๘ กระทู้ คือ

๑. กระทู้ถามของ นายดิเรก ช่างชา (ชัยภูมิ) เรื่อง ขอให้จัดเงินรายได้ของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

๒. กระทู้ถามของ นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) เรื่อง การจ่ายเงินให้คณะกรรมการนิติบัญญัติ

LIART

๓. กระตุกถาม ของ นายอารีย์ คณิตเวชกุล (นครราชสีมา) เรื่อง ต่างประเทศ
เข้าแทรกแซงกิจการก่อกวนความสงบสุข

๔. กระตุกถาม ของ นายเพ็ชรศักดิ์ นิตต์ชัยสุข (สิงห์บุรี) เรื่อง ครูโรงเรียน
ราษฎรไม่ได้รับการดบด้างมดทิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัด
ยะโสธร พ.ศ. ๒๕๐๐ (นายฉันท บุษบง (อุบลราชธานี) และนายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี)
เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากผู้เสนอไม่อยู่ในที่ประชุมจึงถือว่าได้ถอนญัตตินี้

ประธาน สภา ผู้แทนราษฎร เสนอให้ ที่ประชุม พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ อนุญาต
เครื่องกระสุนปืน วัตถุประสงค์ ดอกไม้เพลิง และตั้งเทียบอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๐
(นายพิง ศรีจันทร์ (อุตรดิตถ์) นายทอง ถิ่นทาทรรม (แพร่) นายพริบ บุญนาค (สุพรรณบุรี)
นายเพ็ง ถิ่นประพันธ์ (สุโขทัย) และนายร้อยตำรวจตรี ชัยชาญ งามสง่า (เพชรบูรณ์)
เป็นผู้เสนอ)

ผู้เสนอได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่าง พระราชบัญญัตินี้ มีใจความสำคัญว่า
แก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุประสงค์ ดอกไม้เพลิง และตั้งเทียบอาวุธ
ปืน พ.ศ. ๒๔๘๐ เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน โดยยังมีได้รับ
อนุญาตตามกฎหมายมีโอกาสครอบครองใบอนุญาตภายในเขตกำหนด โดยไม่ต้องรับโทษ

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้อภิปราย
คัดค้านร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นใจความสำคัญว่า การที่จะเปิดโอกาสให้ผู้มีอาวุธปืน
ถือปืนได้ในครอบครองนำอาวุธขึ้นทะเบียนได้โดยไม่ต้องรับโทษนั้นไม่สามารที่จะทำได้ เพราะ
จะเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้ทุจริตมากกว่าผู้สุจริต เพราะในขณะนั้นประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้
เคียงกับประเทศของเราดำรงอยู่ในภาวะที่ไม่สงบ อาวุธปืนเถื่อนจากประเทศเหล่านั้นจะหลั่งไหล
เข้ามาสู่ประเทศไทย และการผลิตอาวุธเหล่านี้ก็ไม่ต้องทำโรงงานใหญ่โตอะไร จะทำให้เกิด

งานผลิตอาวุธปืนเกือบหมื่นกระบอก คือ ๆ ไปก็จะต้องออกกฎหมายยกเว้นโทษให้อีก และ
 คณะกรรมการมหาดไทยก็ได้เปิดโอกาสให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ อนุญาตให้ราษฎร มีอาวุธ
 ได้มากกว่าเดิมแล้ว การปล่อยให้ราษฎรนำอาวุธปืนเกือบไปจดทะเบียนโดยไม่ต้องมีการ
 ควบคุมนั้น จะเป็นการก่อให้เกิดคดีอุกฉกรรจ์เพิ่มมากขึ้น จึงไม่สมควรออกพระราชบัญญัติ
 ควบคุม

เมื่อได้อภิปรายสนับสนุนและคัดค้านกันจนหมดประเด็นแล้ว ที่ประชุมลงมติให้ยก
 ออกจากการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นอันตกไป

เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ นายหม่อม อูปรมย์ รองประธานสภาผู้
 แทนราษฎรคนที่ ๓ จึงดำเนินการประชุมแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ร่าง พระราชบัญญัติ
 ควบคุมกรรมสิทธิ์ของห้างหุ้นส่วนสามัญของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติควบคุม
 กรรมสิทธิ์ในท้องที่ตำบลดาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๘๐ เฉพาะส่วนที่ไม่
 อยู่ในราชการ พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ จนจบร่าง และในวาระ
 ๓ ลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๔๕ นาฬิกา
 ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
 (นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์)
 รองเลขาธิการ ลงชื่อแทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

Δ

คำถาม

ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรัฐมนตรี

ตอบในราชกิจจานุเบกษา

Δ

คำถาม เรื่อง การใช้เครื่องชั่ง ตวง วัด ในเขตจังหวัดอุดรธานี ของ นายญวง เอี่ยมสีลา (อุดรธานี) ตั้งถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ดังนี้

เนื่องจากชาวนาในเขตจังหวัดอุดรธานี ส่วนมากพากันนำร่องเกี่ยวกับการขายข้าวให้แก่พ่อค้าคนกลาง หรือเจ้าของโรงสีว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ทำให้เกิดกรณีโต้เถียงและวิวาทกันบ่อย ๆ คือขณะนี้ ผู้ซื้อสามารถกำหนดเครื่องชั่งด้วย "ตาชั่ง" คือผู้ขายได้ เพราะราษฎรส่วนมากยากจน จำเป็นจะต้องนำข้าวไปขายแลกเอาเงินไว้ซื้อสิ่งของอื่น ๆ ที่ของตนไป การใช้ตาชั่ง เป็นเครื่องตวงนี้ ชาวนาผู้่ออผลการศึกษากว่าจึงเสียเปรียบ และนำร่องอยากจะใช้เครื่องตวงด้วยถึงตลอดเขตนา โดยความจริงการใช้เครื่องมือชั่งตวงชนิดไหนนั้น กฎหมายไม่ได้ห้ามแล้วแต่ข้อตกลงระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย แต่ครั้งนี้จะปล่อยให้ชาวนาติดต่อร่วมด้ามักคึกกันเองก็มีอุปสรรคนานาประการ มีหนทางแก้ไขได้อย่างเดียวแต่โดยทางราชการต้องยื่นมือเข้าเกี่ยวข้องจัดการให้

เหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามท่านว่าจะรับหาวิธีจัดการให้ผู้ซื้อและผู้ขายข้าวในเขตจังหวัดอุดรธานีใช้ "ถั่ง" ตามมาตรฐานของกระทรวงเศรษฐกิจแต่อย่างเดียว ตามคำเรียกร่องของราษฎรได้หรือไม่ ถ้าได้จะลงมือปฏิบัติเมื่อใด ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

คำตอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

๓. ในประเทศไทยมีวิธีชั่งตวงวัดที่ใช้ในการซื้อขายนั้นย่อมเป็นไปตามความนิยมของประชาชนผู้ซื้อขาย รัฐบาลมิได้ไปเกี่ยวข้อง การซื้อขายข้าวเปลือกทางภาคอีสานเท่าที่เป็นมา

LIRIT

แล้วแต่กำลังเป็นอยู่ "ใช้วิธีขัง" ^{๒๕} ทั้งนี้แต่คงว่าเป็นความนิยมของพ่อค้าราษฎรดิบเผือกกันมา
มีเวลานาน การที่จะไปยุ่งเกี่ยวกับความนิยมของพ่อค้า ราษฎร จึงไม่เหมาะ

๒. การซื้อขายสินค้าโดยวิธีขังที่ราษฎรนิยมใช้กันอยู่เดิมนั้นเป็นวิธี ที่ทันสมัย คือทำ
แล้วรวดเร็วทันกำลังแรง ได้ผลแน่นอน ในสมัยปัจจุบันของการค้าทั่วโลกใช้วิธีขัง แม้แต่ของ
ทองคำใช้วิธีขัง โดยเฉพาะการขังข้าวเปลือกให้รู้หน้าหนักของข้าวนั้น แต่คงว่าเป็นข้าวงาม ได้
คุณภาพข้าวดีหรือไม่เป็นที่ต้องการของตลาดโลก การที่จะรู้ว่าข้าวงามมีน้ำหนักดีวิธีขังช่วย
ดีมาก

๓. วิธีขังนี้ ถ้าสมัยก่อนๆ เปิดองกำลังแรง ได้ผลไม่แน่นอน วิธีขังจะดังเทศ
หน้าหนักข้าวไม่ได้ ทราบได้แต่ความขุซึ่งไม่ทำให้รู้ได้โดยง่ายจะเป็นข้าวงามดี มีน้ำหนักดีหรือไม่

๔. พระราชบัญญัติมาตราซึ่งคงวัดไม่ได้บัญญัติว่าสินค้าอย่างใดจะต้องขัง หรือ
ต้องคง ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพที่จะเลือกใช้วิธีไหนก็ได้ สุดแต่จะเห็นเหมาะสมควรพร้อม
โลกนี้ การให้สิทธิเสรีภาพเลือกใช้ได้นั้นว่าเป็นผลดีแก่พ่อค้า ราษฎร ระวังแก่การค้าอยู่แล้ว

๕. ส่วนที่ว่าชาวนามีได้รับความเป็นธรรมในวิธีขัง มีการเทียบน้ำหนัก อยู่กับความ
สนใจระมัดระวังผลประโยชน์ของคนหรือไม่ หากสนใจตรวจตราสอบถามเวลาทำการขังซื้อขาย
อยู่เรื่อย ๆ ไปไม่ทอดธุระแต่ ก็ย่อมจะเกิดความรู้จักความเข้าใจขึ้นทุกที การได้เปรียบเทียบเปรียบเทียบ
ก็ไม่มี การค้ำหนักนั้นมันแค่จะกว้างขวางออกไปเสมอ การช่วยตัวเองให้มีความรู้ความชำนาญ
ได้หลาย ๆ ทาง จึงเป็นของจำเป็นที่สุด ถ้าไม่ช่วยตัวเอง ไม่รักษาประโยชน์ของตนเองแล้ว
จะเปลี่ยนใช้วิธีอะไรก็ไม่วายที่จะเทียบชั่งน้ำหนักเอง เช่น ถ้าใช้วิธีขังก็อาจเทียบชั่งกันได้
ในเมื่อเทชั่งลงถึงน้ำหนักหรือไม่ เป็นต้น

๖. กระทรวงเศรษฐการนั้นได้ระมัดระวังผลประโยชน์ของประชาชนผู้ซื้อขายอยู่เดิม
มีการพิมพ์หนังสือชี้แจงแนะนำวิธีใช้ วิธีขังแก่เครื่องชั่งคงวัด บอกทางได้เปรียบเทียบเปรียบเทียบ
ตลอดจนพิทักษ์มาตราออกจำหน่ายจ่ายแจก และมีนายตรวจมาตราซึ่งคงวัดออกตำราตรวจตรา
และแนะนำการใช้เครื่องชั่งคงวัดตามจังหวัดต่าง ๆ อยู่ตลอดปี หากมีปัญหาในเวลาที่ขังซื้อขาย

กัน อันจะทำให้ได้เปรียบเสียเปรียบกัน แม้ขณะนี้จะไม่มียาตรวจ ผู้ซื้อผู้ขายก็ย่อมคิดต่อขอ
ความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและอำเภอได้

คำถาม เรื่อง กระสอบไทย ของ นายพัน บุญชิต (อุบลราชธานี)
ตั้งถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

เนื่องจากวงการทั่วไปเป็นที่ยอมรับกันว่า ประเทศไทยเราได้ผลิตกระสอบขึ้นภายใน
ประเทศ เมื่อปี ๒๕๕๘ โรงงานทอกระสอบได้ร้องต่อรัฐบาลว่า จำหน่ายกระสอบไม่ได้ เพราะ
กระสอบตั้งจากต่างประเทศเข้ามามากมาย แต่ขณะนี้กลับปรากฏตรงกันข้ามว่า บริษัทปอไทย
รับเงินมัดจำของพ่อค้าแล้ว ไม่มีกระสอบตั้งให้ จึงขอเรียนถามว่า

- ๑. โรงงานทอกระสอบมีทั้งหมดกี่โรง และผลิตได้กี่ตันเท่าใด
- ๒. ปริมาณใช้กระสอบสำหรับประเทศไทยมีกี่ตันเท่าใด
- ๓. รัฐบาลมีโครงการที่เมื่อจะผลิตกระสอบให้พอกับความต้องการ โดยไม่จำเป็นต้องตั้งซื้อกระสอบจากต่างประเทศ

คำตอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

- ๑. โรงงานทอกระสอบทั้งหมดมีอยู่ด้วยกัน ๓ โรง คือ
 - ก. โรงงานทอกระสอบบ้าน ของกระทรวงอุตสาหกรรม ตั้งอยู่ที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี สามารถผลิตกระสอบได้ปีประมาณ ๒,๕๐๐,๐๐๐ ใบ
 - ข. โรงงานทอกระสอบบ้าน ของบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจแห่งชาติ จำกัด ตั้งอยู่ที่ ตำบลจอหอ จังหวัดนครราชสีมา
 - ค. โรงงานทอกระสอบบ้าน ขององค์การบริหารส่วนศึก ตั้งอยู่ที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี
- เมื่อรวมทั้ง ๓ โรงงานแล้วสามารถผลิตกระสอบได้ปีประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ ใบ

- ๒. ปริมาณการใช้กระสอบสำหรับประเทศไทย ปีละประมาณ ๒๐ ถึง ๒๕ ล้านใบ
- ๓. รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้มีการผลิตกระสอบภายในประเทศให้พอกับความต้องการของประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้ทำโครงการจัดตั้งโรงงานทอกระสอบขนาดผลิตได้ตามปีละประมาณ ๑๑ ล้านใบขึ้นไป ซึ่งเมื่อรวมกับโรงงานที่มีอยู่แล้ว และถ้าเพิ่มการทำเครื่องจักรนอกบางก็จะสามารถผลิตกระสอบได้เพียงพอความต้องการของประเทศ โรงงานจะต้องใช้เวลาดำเนินการประมาณ ๓ ปี ถ้าได้รับงบประมาณให้พอเพียงแล้ว ก็จะได้ดำเนินการไปตามโครงการ.

Δ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒

วันพฤหัสบดีที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

(ต่อ)

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการการศึกษา การ
 การขนส่ง และการสาธารณสุข ๑. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ๒. พลอากาศโท
 มหาอำนาจ เวชยันต์รังสฤษดิ์ ๓. ขุนทองฤทธิศึกษากร ๔. นายบุญช่วย มาประเสริฐ
 ๕. พลตรี ดิเรก บุนนาค ๖. พลตรี ไทรเศขร บันตระกูล ๗. นายถวัลย์ คำประสม
 นายจาง พรหมอวีระ ๘. พลตรี เติม พงศ์สวัสดิ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จำนวนผู้เสนอเท่ากับจำนวนที่กระไว้ว่า คณะ
 กรรมการคณะนี้จะต้องมีเท่าไร ก็เป็นอันว่าไม่ต้องลงคะแนน

ต่อไปพิจารณาในการเลือกคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม **สมควรจะให้**
มีจำนวนเท่าไร

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอเสนอ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะรัฐมนตรีได้เสนอจำนวน ๑๑ คน ถ้าหาก
ว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่า
อนุมัติ สำหรับคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม มีจำนวน ๑๑ คน ข้อเสนอขอได้
โปรดเสนอข้อได้

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอเสนอพลเรือตรี ทศน์ ทรานเด็ก

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ขอเสนอ

พลอากาศตรี เทพ เกษมฤดี

มีสมาชิกรับรอง

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กำแพงเพชร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลตรี น้อม

เกตุฤดี

มีสมาชิกรับรอง

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอพลอากาศตรี

นักรบ บินทร์

มีสมาชิกรับรอง

นายทองพูน อางระจันทร์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายไสว สวัสดิ์สาร

นายไสว สวัสดิ์สาร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กำแพงเพชร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพดด้วงจัตวา

ทมจิตร์วิมต

มีสมาชิกรับรอง

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

เจ้าขอเสนอ นายเต๋อง ทองดี

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์ : เจ้า

เสนอ นายเทพ เกตุพันธ์

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตรดิตถ์) : เจ้าขอเสนอ นายเจริญ บัณฑิตโร

มีตมารักรับรอง

พันโท เผ่าชัย บุพพะกลีกร (พิจิตร) : เจ้าขอเสนอ นายแก้ว สิงหะเกษม

มีตมารักรับรอง

นายปฐม โพนธ์แก้ว (ราชบุรี) : เจ้าขอเสนอ นายวรงค์ อินทรสูต

มีตมารักรับรอง

นายวรศักดิ์ นิมานันท์ (เชียงใหม่) : เจ้าขอเสนอ นายทองดี อิศราวัฒน์

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : เจ้าขอเสนอ คุณ รอดอน

ขุนคณฤชศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : เจ้าขอ

เสนอ นายจรูญ กมดเพชร

นายจง พรหมวีระ (ระนอง) : เจ้าขอเสนอ บัณฑิตการเด่นชื่อ

มีตมารักรับรอง

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ก็รู้สึกเสียใจที่สมาชิกไปรับมีการ

เสนอชื่อ เพราะฉะนั้นอยากจะขอความกรุณาให้เปิดการเสนอชื่อต่อไป ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีตมารักรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านหนึ่งขอให้มีการเสนอชื่อ ท่านหนึ่งขอให้

เปิดการเสนอชื่อ มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ผมขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นสมควรเปิดเสนอ

ชื่อต่อไปโปรดยกมือขึ้น

มีตมารักยกมือเป็นส่วนน้อย

LI RT

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดการเสนอข้อโต้แย้ง ไปร
ยกมือพร้อม

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน เห็นจะไม่ต้องประกาศ เป็นอัน
ว่าเปิดการเสนอข้อ ต่อนี้ไปเดชาธิการจะได้อ่านผู้ที่สมควรรับการเลือกตั้ง

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายงานคณะกรรมการพิจารณา
รายงานการประชุม ๑. พลเรือตรี ทักษ์ กรานเลิศ ๒. พลอากาศตรี เทพ เกษมุตติ ๓. พลตรี
หม่อม เกตุนุติ ๔. พลอากาศตรี นักรบ บินขันธ์ ๕. นายพลตำรวจจัตวา ทน จิตรวิมล
๖. นายเดือน ทองดี ๗. นายเทพ เกตุพันธ์ ๘. นายเจริญ บัณฑิตโร ๙. นายแก้ว
สิงหะเรนทร์ ๑๐. นายวสันต์ อินทรสูต ๑๑. นายจรัส กมดเพชร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จำนวนผู้ที่เสนอข้อคัดค้านจำนวนที่จะเลือกตั้ง
เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าไม่ต้องตั้งคะแนน เพราะที่เสนอรายชื่อมานี้ครบเป็นคณะกรรมการพิจารณา
รายงานการประชุม

ต่อไป เลือกคณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมฉบับ สมควรจะให้
มีเท่าไร

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ผมขอเสนอ ๗ นาย
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอจำนวน ๗ ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็น
อย่างอื่น ก็ขออนุมัติ สำหรับคณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมฉบับมีจำนวน
๗ ต่อนี้ไปโปรดเสนอข้อโต้แย้ง

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายประสิทธิ์
รุฬนิศา

มีสมาชิกรับรอง

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอเสนอนายปฐม

โพธิ์แก้ว

นายเทพ เกตุพันธุ์ (อุตรดิตถ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายทองหยด จิตตะวัระ
มัตมาชิกบริบรอง

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ข้าพเจ้าขอเสนอ พันตรี เด็ก ทองสุนทร

นายพานิช สัมภวกุลย์ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอพลอากาศโท บุญชู

จันทร์เบกษา

มัตมาชิกบริบรอง

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายวรศักดิ์ นิมานันท์
มัตมาชิกบริบรอง

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กำแพงเพชร) : ข้าพเจ้าขอเสนอพลจัตวา บุญชัย

บำรุงพงศ์

มัตมาชิกบริบรอง

พันโท เผ่าชัย บุพพะกสิกร (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเสนอพันเอก ประคจ อินทาระ
มัตมาชิกบริบรอง

นายเทพ เกตุพันธุ์ (อุตรดิตถ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอบิดการเสนอชื่อ
มัตมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าบิดการเสนอชื่อแล้ว ขอให้เดชาธิการอ่าน

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ถูกเสนอเป็นคณะกรรมการ

พิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมฉบับ ๓. นายประสิทธิ์ ชูพินิจ ๔. นายปฐม โพธิ์แก้ว

นายทองหยด จิตตะวัระ ๕. พันตรี เด็ก ทองสุนทร ๖. พลอากาศโท บุญชู จันทร์เบกษา

นายวรศักดิ์ นิมานันท์ ๗. พลจัตวา บุญชัย บำรุงพงศ์ ๘. พันเอก ประคจ อินทาระ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอเป็นจำนวน ๘ แต่จำนวนที่ตกลงว่าจะให้

เป็นกรรมการ ๘ เป็นอันว่าเกินไป ๑ คือกรรมการ ๘ เสนอเป็น ๘ เกินไป ๑ เพราะฉะนั้น

จึงออกเสียงลงคะแนนกัน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมขอเดชะอีกข้อหนึ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ เพราะเขาปิดแล้ว คุณ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ปิดแล้วหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปิดแล้วคุณ ขอให้เดชาธิการอ่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เดชาธิการ ๑ อ่านรายชื่อ ๑. นายประสิทธิ์ ชูพิณิจ ๒. นายปฐม โพธิ์แก้ว ๓. นายทองหยด จิตระวีระ ๔. พันตรี เด็ก ทองสุนทร ๕. พลอากาศโท บุญชู จันทร์เบกษา ๖. นายวรศักดิ์ นิมานันท์ ๗. พลจัตวา บุญชัย บำรุงพงศ์ ๘. พันเอก ประคจ อินทาวะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับผู้ที่ถูกเสนอชื่อจำนวน ๘ ท่านด้วยกัน แต่ ว่าจำนวนสำหรับผู้ที่จะเลือกนั้นมีจำนวนเพียง ๘ ท่านนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านผู้มั่งเกียรตินี้เห็นสมควรจะเลือกผู้ใดเป็นคณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุมฉบับแล้ว ขอให้กา ไปหน้าชื่อจำนวน ๘ ชื่ออย่างที่เคยทำไปแล้ว ว่าอย่างไร

นายวรศักดิ์ นิมานันท์ (เชียงใหม่) : เมื่อผมผู้ถูกเสนอชื่อไม่ได้อยู่ในที่ ประชุม ผมขอก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องเลือก คุณวรศักดิ์ นิมานันท์ ได้ขอก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าไม่ต้องเลือก เมื่อคุณวรศักดิ์ ๑ ขอก่อนแล้วก็คงเหลือ จำนวน ๘ คนเท่าที่จำนวนที่ต้องการ เพราะฉะนั้นก็ให้จำนวนทั้ง ๘ คนนั้นเป็นกรรมการ พิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุมได้

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เอท่านประธาน ๑ ครับ ก็เดชะอีก ๘ คน แล้วบางคนก็ดงกระแนงไปแล้วสำหรับ ๘ คน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ได้ดง

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมหนึ่ง ดงให้วรศักดิ์ ๑ ไปแล้ว.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเขาตงไปแล้วจะไม่ได

LIRT

นายพีร์ บุนนาค(สุพรรณบุรี) : ผมตงไปแต่จกรับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ได้ตง.....

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมตง ผมเขียนกับมือเอง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไรยังไม่ได้เรียกมานั้

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : คือผมกตว่าบครเด็กตงนี้ได้ตงไปในที่
ได้กไปบอกรให้ถอนได้หรือ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาถอนแต่กก็เป็นอันแต่กน เป็นการแต่ร้จการ
การณาในหมายเลข ๓ คือการเด็กตงกรมาชการตามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๔ กำหนดวันและเวลาประชุม วันนเป็นวันคั้นดำหรับ
การประชุมตามัญประจำปี ๒๕๐๐ ตามข้อบังคับให้ที่ประชุมนี้กำหนดวันไหน เวลาประชุมอาทิตย์
ละกวัน เอางวันไหน เวลาไหน ทงนกรขอรถามที่ประชุมว่าเราจะประชุมด้ปคาหะกวันแทนกอน

นายทองสืบ สุกะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอประธานเดนม
ด้ปคาหะ ๓ วัน

มีดมาชกรบรอง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าตงกรมาจะขอเดนมคอกท่าน
ประธานสภาหรือคอกสภา ข้าพเจ้าขอออกตัวแต่กก่อน ไม่ใช่ว่าจะเดนมมาเพื่อจะเอาหน้า
เอาตา ทงน ข้าพเจ้าถอว่าข้าพเจ้าเป็นควแทนของปวงชนชาวไทยที่เอาได้เด็กเข้ามาในงในสภา
บับนึ่งตงสุดของชาติ ณ ทน ข้าพเจ้าจขเดนมอด้ปคาหะ ๓ ครั้ง ทงนข้าพเจ้าจะขออภิปราย
ประกอบเหตุผลท่านประธาน ๆ ที่เคารพ ข้าพเจ้าได้ตระเวนจนไปจังหวัดของข้าพเจ้าเมื่อด้มัยบิต
ด้มัยประชุมคราวที่แต่จ ราษฎรได้ถามข้าพเจ้าว่ามีการประชุมด้สภาผู้แทนราษฎรของชาติพะ
ด้ปคาหะกวัน ข้าพเจ้าบอกว่าด้ปคาหะ ๓ ครั้ง รุด้กตะอขายใจทง ๆ ที่เขาเด็กตงข้าพเจ้า
เข้ามาในงในสภาบับนึ่งตง ณ ทน ประชุมด้ปคาหะ ๓ วัน ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ ราษฎร

ทั่วทั้งประเทศไทยเขายังตั้งดีว่ามีการประชุมทุกวัน ทั้งนี้อาจจะขอความกรุณาท่านสมาชิก
 เกียรติทั้งหลายที่ราษฎรทั่วทั้งประเทศเลือกเราเข้ามาในสถาบันสูงสุดของชาติ ณ ที่นั้นอาจ
 ตามที่ข้าพเจ้าเสนอว่าดีปีละ ๓ ครั้ง ทั้งนี้จะให้เหมาะสมกับเงินเดือนที่เราได้รับ ๓,๖๕๐
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอความกรุณาว่าทั้งฝ่ายรัฐบาลก็ดี ทั้งฝ่ายตรงกันข้ามก็ดี ขอความเห็น
 เห็นใจที่เราเข้ามาในสถาบันเราต้องทำการทํางานเพื่อประเทศชาติ และต้องทำให้ทาง
 รัฐมนตรีได้บริหารกิจการของชาติให้เป็นไปในระบบเสรีประชาธิปไตย ท่านประธาน ๑ ที่เคย
 เสด็จไปปรากฏว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญก็ดียังมีข้อบกพร่อง กฎหมายประมวลที่ดินก็ตาม กฎหมาย
 อื่น ๆ อีกเยอะแยะที่รัฐบาลเตรียม สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องแก้ไข นี่ท่านประธาน ๑ ที่เคย
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเสนอดีปีละ ๓ ครั้งนั้นยังน้อยไป ถ้าหากท่านเห็นว่าคณะรัฐมนตรี
 ถือว่าเวลาจะไม่พอเพราะท่านต้องประชุมคณะรัฐมนตรี ข้าพเจ้าก็ขอเสนอว่าประชุมกันถาวร
 ก็ได้ ท่านประธาน ๑ ที่เคารพ ทั้งนี้ข้าพเจ้าขออ้างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้
 คำถามข้าพเจ้าเกี่ยวกับเรื่องสมาชิกสภาตำบล ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ขอรับรองคือพอประชุมท่านบอก
 ไม่จำเป็น ต้องทำงานเพื่อเกียรติ ถอดงานทำไม่ได้ก็ประชุมถาวรกัน อ้ายที่อย่างสภาตำบล
 จะให้เขาประชุมถาวรกัน แต่ทำไมสถาบันสูงสุดของชาติ เราที่ประชุมกันถาวรกันไม่ได้
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ โปรดเห็นด้วย ตามที่ ข้าพเจ้า
 เสนอมาดีปีละ ๓ ครั้งนี้ด้วยจะเป็นพระคุณอย่างยิ่งแก่ราษฎรทั้ง ๗๖ จังหวัดในประเทศไทย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้มีการประชุมดีปีละ ๓ วัน คุณของ
 เสนอให้เป็น ๓ วัน ใครรับรองบ้าง
 มีสมาชิกรับรอง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ที่ประชุมนี้เข้าใจว่าจะไม่สำคัญ
 เหมือนอย่างท่านผู้เกียรติคุณอื่น เพราะแท้ที่จริงนั้นสภาผู้แทนราษฎรของเราได้ทำงานกันอยู่ทุกวัน
 และบางที่ก็ทำกันจนถึงกลางคืน อันหยุดเราก็ทำกันก็มี ซึ่งท่านผู้เกียรติคุณก็ได้เคยมาร่วมกับ
 เรา ท่านอาจจะคิดว่าการทำงานในสภาผู้แทนราษฎรนี้เราทำกันแต่เฉพาะในวันประชุมวันเดียว

ปกติทุกวัน แต่ความจริงเราทำกันทุกวัน งานของสภาผู้แทนราษฎรมิใช่จะมีแค่เฉพาะในวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นที่ทำได้ เรามีงานที่จะต้องกระทำกันหลังการประชุมไปเป็นปกติทุกวัน เพราะว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับนั้นไม่ว่ามาถึงกี่มาตราแล้วก็ตามก็ต้องหามือกันในที่ประชุม อย่างน้อยเราจะต้องตรวจแล้วต้องกันต้องคิดว่าดูที่มา มาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่าง ๆ นั้นในเมืองไทยและในต่างประเทศ กฎหมายแต่ละฉบับก็จะผ่านไปที่เราต้องไป Study ไปศึกษามา แล้วมาอภิปรายกันใหม่ เมื่ออภิปรายกันเสร็จแล้ว เราต้องรวมกิจการไปพิจารณา ในการพิจารณาของกรรมาธิการนั้นไม่ว่าจะทำแต่เฉพาะกรรมาธิการสภาแต่งตั้งเข้าไปก็ทำได้ พวกเราในสภานั้นแทบทุกคนต่างก็ไปช่วยกันร่วมมือกันในการพิจารณาในวาระที่ ๒ คือมีการแปรญัตติ เราจะต้องไปชี้แจงต่อกรรมาธิการ นี้เราทำกันอย่างนี้ตลอดมาจนถึงถาวรคณะรัฐมนตรี วันหยุดเราก็กักกันกัน บางที่ทำงานผู้เกี่ยวข้องอาจจะเดินไปจึงมากล่าวแต่เพียงว่า เราทำงานกันแต่เฉพาะในวันประชุมเท่านั้น ซึ่งเรื่องนี้ถ้าหากว่ากระผมไม่กราบเรียนให้ทราบเสียบ้าง ก็อาจจะทำให้ท่านผู้อื่นที่มิได้มาในที่นี้สงสัยเข้าใจใจใจไปกับท่านราษฎรที่อยู่ข้างหลังเราก็จะสงสัยว่าคิดไปว่า อ้อ ผู้แทนเดินออกไปประชุมวันละหนึ่งท่านหนึ่งแล้วก็ไปนอนพักผ่อนอยู่ที่บ้าน ความจริงไม่ใช่เช่นนั้น ผู้แทนทุกท่านที่รับขึ้นคือการทำงานท่านจะเห็น ประเดี๋ยวเข้าประเดี๋ยวออกมาแปรญัตติบ้าง มายืนกระทู้อันนี้ มาเดินออกญัตติอะไรต่ออะไรอยู่ตลอดเวลา กระผมจึงขอประทานชี้แจงกับท่านผู้อื่นว่าไม่ได้ทำอาทิตย์ละครั้งอย่างที่ท่านเข้าใจ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านสมาชิกผู้ตั้งจะรุ่นแก่หน่อยชอบมากไปหน่อยแล้ว ความจริงในเรื่องว่าจะทำงานหรือไม่ทำงานนั้น ทุกคน ราษฎรเขาได้ออกมาก็ต้องทำงานให้ราษฎร แต่เท่าที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องกันแห่งจังหวัดเชียงใหม่เสนอให้มีวันประชุมเพิ่มขึ้นนั้นเป็นการไม่เสียหาย ข้าพเจ้าอยากจะบอกกับท่านประธาน ว่าถ้าหรับเรื่องงานที่ค้างค้างไว้ กระทั่งข้าพเจ้าคงมาหลายกระทู้อีกยังไม่ได้อธิบาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบางอันต้องจำเป็นอย่างรีบด่วน อย่างในขณะนี้สภาฯ มีคดี ชาวสุพรรณบุรีของข้าพเจ้าเคอคร่อนเรื่องโจร

ผู้ร้าย อันนี้จึงต้องดึงเอากระทู้คดีไว้ เพราะตอบในสภาฯ ไม่ได้ เข้าไปตั้งข้อถามรัฐมนตรี
 มหาตม คชาบุตร นายกรัฐมนตรี ก็ยังไม่ตอบ เพราะฉะนั้นการที่ท่านสมาชิก
 ผู้เกี่ยวข้องได้เสนอให้วันประชุมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งวันหรือสองวันนั้น ไม่ได้เป็นการเสียหาย ท่าน
 สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์บางคนตอบว่าเมื่อถาม นายกรัฐมนตรี ในคำพูดของท่านแต่เฉพาะในขอบเขต เฉพาะ
 ในเรื่องของท่าน ท่านไปว่ากันในหนังสือที่ท่านว่าได้ แต่ฝ่ายค้านไม่มีโอกาสที่จะไปแสดงออก
 ได้อย่างนั้น คือที่พูดอย่างนั้นขอทราบเรียนต่อท่านประธานฯ และท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องว่า ที่มา
 บอกว่าทำไมท่านนั้น นายกรัฐมนตรียังตั้งอยู่ เพราะฉะนั้นการเปิดให้วันประชุมเพิ่มขึ้นจะได้เปิด
 โอกาสให้สมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับฝ่ายค้านนั้นได้มาซักฟอกรัฐบาลซึ่งเป็นเจตนาที่
 ราษฎรเขาเดือดร้อนมาให้ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรง
 ของพวกข้าพเจ้า

นายสมศักดิ์ สมนุญทรัพย์ (ราชบุรี) : การที่ได้มีผู้เสนอเพิ่มวันประชุม
 แล้วได้แสดงเหตุผลที่น่าฟัง แต่ก็ยังมีผู้คัดค้านเหตุผลดังกล่าว ซึ่งท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทราบ
 อยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าใคร่ที่จะทราบเรียนให้ทราบว่า ตามเหตุผลที่กล่าวมาเราเป็นผู้เกี่ยวข้องด้วย
 กันทุกท่านก็รู้ว่าใครมีเหตุผล และที่ข้าพเจ้าอยากจะฝากข้อสังเกตในที่ประชุมอันนี้เกี่ยวกับ
 การประชุมเราถือว่าเป็นสถาบันอันสูงสุดของชาติ ไม่ใช่เป็นการอภิปรายแบบไฮล์ปาร์ก เพราะ
 ฉะนั้นเราควรจะต้องมีศักดิ์ศรีของเราประการหนึ่ง แล้วขอทราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยความ
 จริงใจเพื่อส่งสารคนที่เข้ามาใหม่ ๆ ด้วยว่า เราทำงานกันที่จะคิดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 นั้น เราได้หยิบยกปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญเกี่ยวกับ ประโยชน์สูงสุดของรวม ของประเทศ
 ชาติแล้วแต่คงหลีกเลี่ยงด้วยเหตุผลได้แย่งกัน อย่างนั้นจึงจะคิดเห็นขึ้นมา ไม่ใช่หยิบยก
 อันไร้สาระมาโต้เถียงอะไรอย่างนั้น แล้วไปอยู่พรรคไหนอย่างนั้นผมว่าหัวหน้าพรรคต้องเอื้อม
 ระอาเลย คุณเหมือนไม่มีคุณค่าเลยเถย เวลาทุกนาทีของพรรคนี้ถือว่าถ่านถ่านมาแล้ว จะต้อง
 พูดด้วยหลักเกณฑ์และเหตุผล ในสภานั้นโดยเฉพาะก็เกี่ยวกับกฎหมาย ถ้าใครจะทำ
 ให้ดีขึ้น ให้เป็นฮีโร่เป็นดาว จะต้องควรค้นคว้าศึกษาพูดด้วยหลักเกณฑ์ให้ตรงประเด็นอย่างนั้น

แต่ก็มาก แล้วก็จะไม่เสียเวลาของชาติ แล้วก็จะได้ประโยชน์ นั้นแหละท่านจะเป็นค่าตอบแทนไป

นายวรศักดิ์ นิมานันท์ (เชียงใหม่) : กระผมได้ฟังคำอภิปรายของทั้งสองฝ่ายแล้ว รู้สึกว่าต่างก็มีเหตุผลด้วยกัน แต่ความเป็นจริงแล้วจะถือการประชุมสภาวันเดียววันเดียวทำงานทางด้านสภาที่ค้างค้างอยู่มากเช่นเหตุผลของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้พูดถึงเรื่อง กระทั่งอะไรต่าง ๆ เพราะทางฝ่ายรัฐบาลก็มีภารกิจจะต้องปฏิบัติอีกมากมาย ผมขออย่างนี้เถิดครับ คือว่าขอได้เถิดคือ ๓ วัน ทางรัฐบาลอาจจะมากไป ๓ วันทางฝ่ายผู้เสนอก็ว่าจะน้อยไป ผมขอเสนอเพียง ๒ วัน อาทิคือ ๒ วัน อย่างนี้ ด้วยเหตุผลที่ว่าที่ผมเสนอ ๒ วันนี้ โดยมีเหตุผลแล้วก็คือหมายความว่าความว่างงานที่เราจะทำกันนั้นอาทิตย์ละ ๒ วัน ถ้าหากว่าไม่ทันเราอาจจะขอต่างกันได้อีก การเสนอที่กระผมเสนอ ๒ วันนั้นก็เห็นว่าจะเป็นการที่ใกล้เคียงให้ทั้งสองฝ่ายให้ตกลงกันได้ จึงขอเสนอให้มีประชุม ๒ วัน

มีมติมาริกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอให้ประชุม ๒ วัน ผู้รับรองถูกต้องแล้ว เป็นอันว่ามีอยู่ ๓ ประเด็น คือ ๓ วัน ๓ วันและ ๒ วัน

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ความจริงก็ไม่อยากจะทำวาทีกให้เสียเวลาในที่ประชุม แต่ว่าเมื่ออีกท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องก็ไม่ทราบของพรรครัฐบาลท่านมาบอกกล่าวไปถึงพวกไฮด์ปาร์กอะไรซึ่งกระผมก็ยังสงสัยอยู่ ไฮด์ปาร์กอะไรหรือไม่ก็ถือว่าเป็นมติของประชาชนเขาสร้างชนกลุ่มหนึ่ง เพราะฉะนั้นผู้แทนราษฎรคนใดก็ได้แต่ถ้าทรยศต่อมติประชาชนแล้วเขาไม่สมควรเป็นผู้แทนราษฎร นี่ขอฝากไว้ คุณเผ่า ข เองยังเคยไปหาไฮด์ปาร์กด้วย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ

นายพีร บุนนาค(สุพรรณบุรี) : นี่กราบเรียนไว้ก่อนให้ทราบ เพราะฉะนั้นอย่าไปคุยกับประชาชนเขา ฝากไว้หน่อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นิดหน่อย เขาไม่ได้ดองเกิน อะไรไปนี้
ควรให้อภัยกัน ก็ไม่รุนแรงอะไร

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติ
ตามข้อบังคับ ๓๓ อมุ ๓ ขอเสนอให้ที่ประชุมลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ที่ประชุมวินิจฉัยลงมติแล้ว เพราะ
ฉะนั้นให้ที่ประชุมวินิจฉัยเขาอย่างไร คือมีท่านหนึ่งเสนอ ๓ วัน อีกท่านหนึ่งเสนอ ๓ วัน
อีกท่านหนึ่งเสนอ ๒ วัน ก็จะได้วินิจฉัยลงมติตามลำดับไป ท่านผู้ใดเห็นควรประชุมสัปดาห์ที่
๒ วัน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรประชุมสัปดาห์ที่ ๓ วัน โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นสมควรประชุมสัปดาห์ที่ ๓ วัน โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๐๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันประชุมสัปดาห์ที่ ๓ วัน จะประชุมในวัน
ไหน และเริ่มเวลาอะไร

นายเทพ เกตุพันธุ์ (อัครมนตรี) : กระผมขอเสนอว่าวันประชุมนั้นเป็นวัน
พฤหัสบดี ตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ประชุมวันพฤหัสบดี เริ่มประชุมเวลา
๘.๐๐ นาฬิกา ถ้าหากว่าในที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติ.....

LIART

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : วันพฤหัสบดีข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ทั้งนี้
 เวลาข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้เริ่มประชุมเวลา ๘.๐๐ น. ตรง ทั้งเหตุผลของ
 ข้าพเจ้ามี ๒ ประการ ประการแรก ๘.๐๐ นาฬิกา ถ้าจะประชุมกันได้ก็ต่อ ๑๐.๐๐ นาฬิกา อย่างนี้
 มันมัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอ ๘.๐๐ น. ตรง ตรงกับเวลาที่เคารพธงชาติ อย่างชัดเห็น
 จะเป็น ๘.๓๐ หรือ ๘.๔๕ น. ก็ได้ประชุมแล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพ เพราะฉะนั้นหวังว่าท่าน
 สมาชิกผู้เกียรติจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าเสนอ ๘.๐๐ น. ตรง ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีมติรับรอง

นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเริ่มประชุมตั้ง
 ตั้งแต่เวลาบ่ายโมง สำหรับวันพฤหัสบดีนั้นเห็นชอบด้วย เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกาไปจนถึง ๑๗.๐๐
 นาฬิกา เพราะว่าการประชุมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา นั้นถ้าจะประชุมได้ก็ต้อง ๑๐.๐๐ นาฬิกาทุก
 ครั้ง เพราะท่านประธานฯ มาสายบ้าง ไม่มาบ้าง

มีมติรับรอง

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : ในเรื่องเวลานี้ ตามข้อบังคับข้อ ๒๐
 ว่าเมื่อครบกำหนดเวลาเริ่มประชุม ๓๐ นาทีแล้ว แต่สมาชิกยังไม่มาครบองค์ประชุม ประธาน
 สภาจะเลื่อนการประชุมก็ได้ ในข้อนี้ข้าพเจ้าอยากเรียนท่านประธานฯ บอกว่ามาไทยไปฝรั่ง
 ขอให้เลิกกันที่ อย่างคราวที่แล้วเกินถึง ๕๐-๕๐ นาที ยังไม่มาประชุม เมื่อถึงเวลาจริง ๆ
 ตามข้อบังคับแล้วขอท่านประธานฯ มาบังคับสัก เมื่อสมาชิกยังไม่พร้อมก็เป็นหน้าที่ของ
 หนังสือพิมพ์หรือของสภาฯ ได้จะได้ออกถ้อยแถลงว่ามาหลังเวลาตลอดเวลา ประธานฯ จะมานั่งฟัง
 สมาชิกมาคอยเฉยเวลาเหลือเกิน ในข้อนี้กระผมขอให้ท่านประธานฯ ได้ถือคามเวลาด้วย และ
 นอกจากนั้นอีกในการประชุมสภาฯ ซึ่งข้าพเจ้าได้ยื่นต่อ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ว่าในการ
 ประชุมสภาฯ ทุกรายให้มีการถ่ายทอดเสียง คราวที่แล้ววันที่ ๓๐ มีนาคม ข้าพเจ้ายื่นไป แต่
 ทางรัฐบาลตอบว่าไม่มีความจำเป็น ข้าพเจ้าเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะบ้านเมืองของ
 เราราวนี้ข้าพเจ้าเห็น.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเรื่องเวลาดีก่อนเกิดคุณ ย่าออกไปนอก
เรื่องเลย

นายโชติ วิชาญชัย (สุราษฎร์ธานี) : ก็ไม่นอกเรื่องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่การขยายเตียงมันนอกเรื่องที่คุณ เราว่าเรื่องเว
กัน ว่ากันถึงเวลาประชุมไม่ใช่เรื่องขยายเตียง มันคนละเรื่อง ว่าถึงเวลากับวันประชุม ไม่ใช่
เรื่องขยายเตียงคนละเรื่อง ผมรับฟัง ผมไม่ได้คัดค้านหรอก แต่ขอให้อยู่ในเรื่อง ไม่อย่างนั้น
ประเดี๋ยวไปนอกเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมให้มันเรียบร้อย

นายโชติ วิชาญชัย (สุราษฎร์ธานี) : ในเรื่องเกินกำหนด ๓๐ นาที ขอให้
ประธาน ฯ ขึ้นมาตั้งหรือมาจัดการตามเวลา ข้าพเจ้าขอให้ปฏิบัติเคร่งครัด เป็นสถาบันของ
ชาติ ถ้าเราเหลวไหลและประชาชนที่อื่นก็เหลวไหลตามไปด้วย ขอให้ท่านประธาน ฯ รักษา
เวลาตามข้อบังคับข้อ ๒๐

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธาน ฯ มาตามเวลาเสมอ แต่สมาชิกมาไม่
พร้อมประธาน ฯ มาหนึ่งอย่างไร มาหนึ่งไม่เป็นองค์ประชุม ประชุมก็ไม่ได้แต่ก็มานั่งอยู่เฉย ๆ
มาไม่ได้หรือคุณ ธรรมดาต้องคอยอยู่ ถ้าพร้อมผมก็มาทันที ผมไม่เคยมาช้า ประธาน ฯ มา
ก่อนไม่ได้หรือคุณ เมื่อมานั่งแล้วคนไม่พร้อมองค์ประชุมก็ไม่มี และอยู่กันอย่างไรได้

นายโชติ วิชาญชัย (สุราษฎร์ธานี) : เมื่อดังเวลาสมาชิกไม่ครบองค์ประชุม
ท่านประธาน ฯ ขึ้นมาตั้งถือว่าเคยวันไม่ครบองค์ประชุม ที่นี้ใครบ้างไม่มาเป็นหน้าที่ของหนังสือ
พิมพ์และทางสภาเราแจ้งเองที่หลัง สมาชิกก็มาได้ครบ ที่นี้ถึงเวลาแล้วประธาน ฯ ก็ไม่มา
ฝ่ายคณะรัฐบาลก็ยังไม่มา บางที่ท่านคอยเดี่ยวเวลาดังตรงชั่วโมง ชั่วโมงอย่างนี้ธรรมดาเห็นว
ไม่เป็นการสมควร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทำไม่ได้หรอก สมาชิกไม่ครบ จะมานั่งกับใคร
ผมจะประชุมกับใคร มันไม่ได้หรือคุณ แต่ว่าอย่างไรก็ดี ก็เป็นข้อที่ควรคิดคำนึงสำหรับท่าน
ผู้มีเกียรติ คือว่าช่วยรักษาเวลาที่เป็นข้อควรคิด แต่ว่าอย่างไรก็ดีประธานมานั่งไม่ได้หรือ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่ท่านสมาชิกฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ว่าท่านประธาน ฯ ไม่มาตรงต่อเวลาเป็นการที่มาเข้าทุกวัน ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านประธาน ฯ มาตรงเวลาจริงอย่างที่ท่านประธาน ฯ พูด ท่านประธาน ฯ เข้ามาแล้วจะมานั่งกับใคร บางที่ท่านรอง ๓ รอง ๒ ก็ยังไม่มา ท่านจะมานั่งได้ ขอประทานโทษ อยู่คนเดียวบนบัลลังก์ไม่ถูก และสมาชิกมีไม่กี่คนก็ไม่ครบองค์ประชุม ทั้งนี้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่ท่านสมาชิกกล่าวเมื่อกี้ ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทุก ๆ ท่านปรับปรุงตัวเองให้ตรงต่อเวลา บังคับดี (Punctuality) จึงจะถูก ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ แล้วจะมาโจมตีท่านประธาน ฯ บนบัลลังก์ให้ถึงระดับไหน นี่ไม่ถูก ไม่ดีแน่ ข้าพเจ้าเห็นจริงที่เดียวอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ มีผู้เสนอมา ๓ ระยะด้วยกัน คือท่านผู้หนึ่งเสนอ ๘.๐๐ นาฬิกา ท่านผู้หนึ่งเสนอ ๘.๐๐ นาฬิกา ท่านผู้หนึ่งเสนอ ๘.๓๐.๐๐ นาฬิกา

นายปฏิ เปลี่ยนสายสืบ (พังงา) : สำหรับการเสนออันประชุมนี้ ผมฝ่ายค้านไม่ค่อยมีงานอะไรครับ มีงานก็ต้องมาในสภา ฯ นายอะไร ส่วนงานที่ท่านรัฐมนตรีหรือท่านนายกรัฐมนตรี รัฐบาลท่านะ ทำกันตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ผมขอให้เมื่อประชุมสภา ฯ ก็ในวันอาทิตย์ครับ ถ้าท่านขยันรักชาติกันจริง ๆ สัมกับเงินเดือนที่รับประทานเข้าไปคงหลาย ๆ ทาง ไหนกรรมการ ไหนกรรมการนี้ กินเงินแยแ่ด้วยครับ ผมขอเสนอวันอาทิตย์ เวลาบ่ายโมง ๓๓ นาฬิกา ใครเห็นกับผมด้วยครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอขอบคุณมากที่ท่านประธาน ฯ ได้กรุณา กระทบเห็นด้วยว่า ท่านประธาน ฯ มาตรงเวลา และเรื่องนั้นความจริงก็ไม่อยากจะพูด เพราะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ใครที่จะให้มีปรากฏได้ในประวัติศาสตร์ เพราะว่าไม่อย่างนั้น ประธานที่อยู่ข้างหลังหรือจาร์กไว้อีกหรือยี่ เราตายไปแล้วจะว่าพวกเรา สัมพันธ์พวกเรายู่ด้วย และมีข้าพเจ้านายสมศักดิ์ ฯ อยู่ด้วย บอกว่า เราไม่ตรงเวลา ความจริงการมาประชุมของสมาชิกมาตรงเวลากัน แต่ว่ามีระบบพรรคการเมือง ท่านอาจจะลืมไปหนึ่งในตามโน้นประธาน ฯ มาคนเดียวหรือว่ารองประธานมากทำหน้าที่ได้ บางท่าน บางรัฐมนตรี บางคนที่เขาไม่ได้มานั้น เขาไม่ตรงเวลากระตุ้ หรือพวกเราอาจจะอยู่กันไม่สนิทกันได้ แบบในอังกฤษ เปตา ๆ อันนี้เป็นข้อตกลงหมายท่านประธาน ฯ เดียวก่อน ๆ ไม่ได้ขอประทานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ หอดระคุณ อย่าทำอะไร ออกกรุณาเถอะ
นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอนาทักเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจกันดีแล้ว

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : คือพูดแล้วคัดค้านอย่างนี้ไม่มีใน
ประวัติศาสตร์ไม่ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ พูดแล้ว เข้าใจดีแล้ว อย่าไปดรามาน่า

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : คือนี่เป็นเรื่องเอทิกเกต (Etiquette)
ถ้าแม้ว่า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละคุณสมศักดิ์ ร หอดักว่า อย่าไปต่อคำจา
งวาคำยี้ดเถอะ มันเดี๋ยงไปเดี๋ยงเถอะ มันไม่สำคัญหอดักคุณ มันเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะ
ฉะฉนมีผู้เสนอขอเป็นวันอาทิตย์ เพราะฉะฉนเขาฉฉนกันเดี๋ยงก่อนเถอะ เพราะยังไม่ได้คกฉฉน เป็น
ฉฉนว่ามีผู้เสนอ ๒ อย่าง คือวันพฤหัสบดีและวันอาทิตย์ เขาฉฉนกันเดี๋ยงก่อน ผู้ใดเห็นฉฉนควร
ประชุมกันในวันอาทิตย์ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือเป็นฉฉนวนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นฉฉนควรให้เป็นวันพฤหัสบดี โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือเป็นฉฉนวนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นฉฉนวนวันพฤหัสบดี ที่ฉฉนเวลา ๓ อย่าง มี
๘.๐๐ นาฬิกา ๘.๐๐ นาฬิกา ๓๓.๐๐ นาฬิกา ฉฉนให้ที่ประชุมฉฉนฉฉนจะเขาอย่างไหน ท่าน
ผู้ใดเห็นฉฉนควรเริ่มประชุมเวลา ๓๓.๐๐ นาฬิกา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นฉฉนควรเริ่มประชุมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเริ่มประชุมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา
โดยยกมือ

มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเริ่มประชุมเวลา ๘.๐๐ นาฬิกา ทุก ๆ วัน
ที่สัปดาห์นี้ เริ่มตั้งแต่วันพฤหัสบดีหน้าเป็นต้นไป มีอะไรอีกคุณ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอถือโอกาสเสนอเลย ถ้าวันไหน
พฤหัสบดีตรงกับวันธรรมสวนะ ก็ขอให้เลื่อนไปอีกวันเป็นวันศุกร์ ขอให้เลื่อนจะเป็นวันไหน
ก็ได้แต่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอว่า ถ้าหากวันพฤหัสบดีตรงกับวันประชุม
ตรงกับวันหยุดราชการแล้วขอให้เลื่อนไปในวัน.....

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ พุทธิศ เป็นวันธรรม-
สวนะ ไม่ใช่วันหยุดราชการ บางครั้งวันหยุดราชการเราก็ประชุม ท่านขอโปรดเข้าใจให้ดีขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละๆ พอแล้ว เข้าใจแล้ว ถ้าวันพฤหัสบดีนั้น
ตรงกับวันธรรมสวนะ ก็วันพระต้องให้เลื่อนต่อไป ในวันที่เปิดทำงานวันต่อไป ถ้าที่ประชุม
ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าอนุมัติ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติ
ให้เป็นอย่างผู้เสนอ หมาดระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๔๐ นาฬิกา.

อากาศบริสุทธิ เย็นสบาย และสดชื่น
ณ ตึกศาลาสันติธรรม
ในการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๔๕
เป็นผลงานของระบบปรับอากาศ

ซึ่งบริษัท ฯ รู้สึกเป็นเกียรติยิ่งที่ได้รับมอบหมาย
จากท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ในฐานะเจ้าภาพดำเนินงาน
ให้เป็นผู้ติดตั้ง

บริษัท ล็อกเกตเลเยร์เครื่องเย็น จำกัด

๓๐๔ ถนนเสือป่า

พระนคร.

โทร. ๒๒๒๓๗-๙

๒๒๒๙๘

LIRT

ญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไป

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๕

△

ญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๕
ซึ่งได้มีการนัดสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันเข้าชื่อเสนอ และประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งบรรจกระเบียบ
การประชุมเป็นการด่วน ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๐/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒
ที่ประชุมที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๐๐ มีดำเนาคงต่อไปนี้ คือ

(สำเนา)

วันที่ ๑๕๐๑/๒๕๐๐ วันที่ ๑๖ ส.ค. ๒๕๐๐

เวลา ๑๕.๓๐ น.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

“สภาผู้แทนราษฎร

๑๖ สิงหาคม ๒๕๐๐

เรื่อง ขอเสนอญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปในสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๕ เพื่อให้รัฐบาลชี้แจง ดังหัวข้อต่อไปนี้

ข้อ ๑ รัฐบาลนี้ไม่ดำเนินการรักษากฎหมายของบ้านเมือง เป็นเหตุให้เกิดความไม่
สงบเรียบร้อย และได้มีการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพชนในประเทศ

ข้อ ๒ รัฐบาลบริหารการคลังของประเทศไปในทางที่ไม่ชอบ ทำให้ฐานะการคลัง
ของประเทศเสื่อมโทรมจนก่อให้เกิดหนี้สินพอกพูนมากขึ้น

LIRT

ข้อ ๓. รัฐบาลนี้ไม่สามารถบริหารกิจการด้านต่างประเทศตามที่ได้แถลงไว้ และไม่สามารถดำเนินการด้านต่างประเทศโดยอิสระ ทั้งไม่รับฟังความคิดเห็นของประชาชน

ข้อ ๔. รัฐบาลนี้ไม่สามารถจัดการศึกษาให้ได้ดั่งที่ประชาชน

ข้อ ๕. รัฐบาลนี้ไม่สามารถเพิ่ม ระดับ มาตรฐาน การครองชีพ ของ ประชาชน ตามแถลงไว้ทั้งไม่มั่นนโยบายที่จะลดค่าครองชีพของประชาชน

ข้อ ๖. รัฐบาลนี้ไม่สามารถ ดำเนินการ ในด้านเศรษฐกิจให้เกิดประโยชน์แก่ ประเทศและประชาชน

ข้อ ๗. รัฐบาลนี้ไม่สามารถบ่มองกันและปราบปรามการคอรัปชั่น ทั้งยังส่งเสริมให้การคอรัปชั่นมากขึ้น

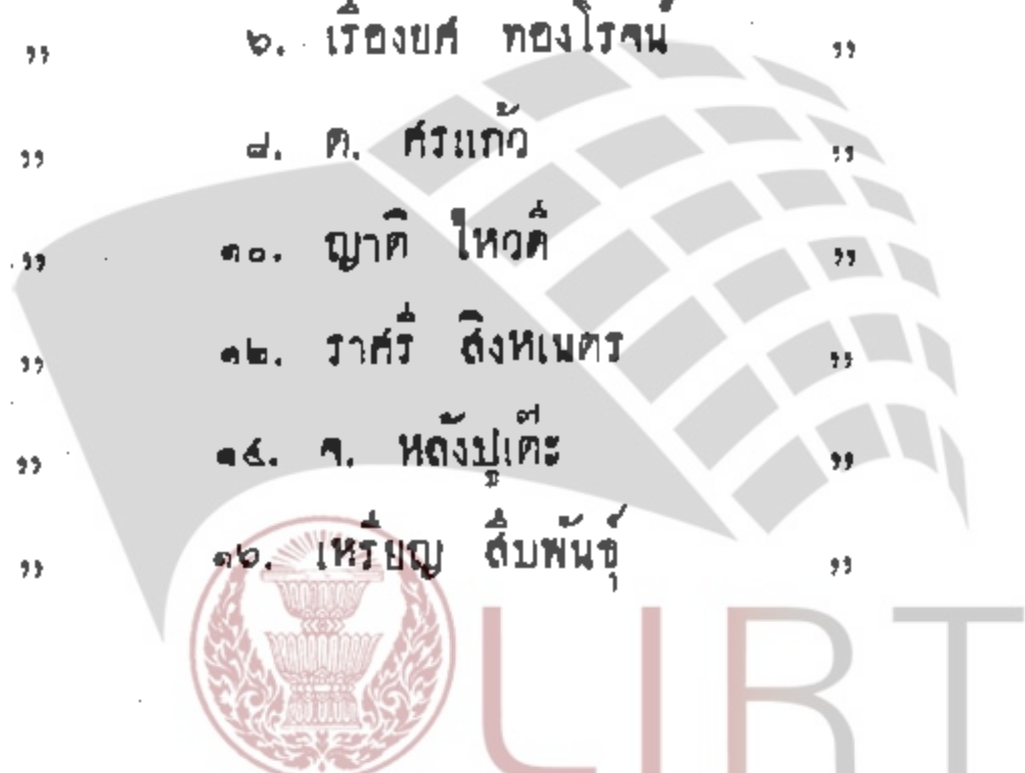
ข้อ ๘. รัฐมนตรีในคณะรัฐบาลชุดนี้ไม่รักษาสัจจะวาจาที่กล่าวไว้จนเป็นเหตุให้เสียความนิยมเชื่อถือจากประชาชน

ข้อ ๙. ในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้ได้ต่อต้านแสดงให้เห็นว่าไม่รับผิดชอบต่อประชาชน และไม่คำนึงถึงเจตนารมณ์ของระบอบประชาธิปไตย

รายละเอียดจะได้แถลงในสภานิติบัญญัติ.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)	๑. กวง อภัยวงศ์	ผู้เสนอญัตติ	๒. สุกิจ นิมมานเหมินทร์	ผู้เสนอญัตติ
	๓. ใหญ่ ศวิตชาติ	”	๕. เทพ โชติบุตร	”
	๔. ท. กัทธาธรรม	”	๖. เรืองยศ ทองโรจน์	”
	๗. เชาว ชัยวัฒน์	”	๘. ต. ศิวแก้ว	”
	๘. น. เกษสุวรรณ	”	๑๐. ญาติ ไหวดี	”
	๑๑. หลวงอรุณพรพิศาล	”	๑๒. วาศวี สิงหนคร	”
	๑๓. อารีย์ คัมภีร์เทศ	”	๑๔. จ. หลงปุเตระ	”
	๑๕. ไสภณ เข็มอภินิหาร	”	๑๖. เหมยณ สัมพันธ์	”

(ตั้งชื่อ)	ผู้เสนอญัตติ	ผู้เสนอญัตติ
๑๗. สุว รอมบุญ	ผู้เสนอญัตติ	๑๗. บัณฑิต ไชยแสง
๑๘. ฉิ่ง บุญซึก	"	๑๘. เด็ค ฉิมพันธ์
๑๙. ทนง นิยมระดม	"	๑๙. เพ็ง ดิมประพันธ์
๒๐. ทิม ภูริพัฒน์	"	๒๐. พีร์ บุญนาค
๒๑. บุญคุ้ม จันทร์ศรีสุริยวงศ์	"	๒๑. ชวน กิติศรีวงศ์
๒๒. ญวง เขียมคีตา	"	๒๒. ด. จันทร์ธำชชา
๒๓. ด้อง มารังกุล	"	๒๓. อินทูล อรรถกุล
๒๔. ดงกรามค์ อุดมดีกรี	"	๒๔. ก่อเกียรติ ชัญเจน
๒๕. ไถง สุวรรณทัต	"	๒๕. ด. พุทธรักษา
๒๖. วรศักดิ์ นิมานันท์	"	๒๖. ทองดี อิดราชวิน
๒๗. ไรติ วิชัยศิษฐ์	"	๒๗. อินทร์ ประจันตะเดม
๒๘. ม. สุวรรณทัต	"	๒๘. คาบชัย อัครราช
๒๙. สว่าง ทราย	"	๒๙. เกษม ประทุมเวียง
๓๐. แก้ว นรปติ	"	๓๐. เทพเจริญ พุดตาท
๓๑. ไชว สวัสดิ์สาร	"	๓๑. วรทัศน์ ณ ดำพูน
๓๒. บุญคง บุญเพชร	"	๓๒. เขียม ไรติชัย
๓๓. สัมพร จุริมาศ	"	๓๓. ดงวณ ทนกิจจิตร
๓๔. พ. สติธรรม	"	๓๔. คำมุด สุทธิจันทร์
๓๕. เกียรติ นาคะพงษ์	"	๓๕. เจริญ ปราบ ณ ศักดิ์
๓๖. ทองพูน อจาชะพันธ์	"	๓๖. ว. ไชยศักดิ์
๓๗. ค. แก้วเดมา	"	๓๗. ทองหยด จิตระวีระ
๓๘. บ. อัมคุดบุตร	"	๓๘. น.ท. พระประยูทธชษฐ์
๓๙. เขียม ไชยนิพนธ์	"	๓๙. กวิต วิญญานนท์
๔๐. บุญมี คงชนะการ	"	๔๐. ศิรินทร์ วัคศรีวงศ์

- (ตงชื่อ) ๖๕. ทองปาน วงศ์สง่า ผู้เสนอญัตติ ๖๖. บุญเรือง ชุ่มอินทรจักร ผู้เสนอญัตติ
 ๖๗. กถิน ปลั่งนิล " ๖๘. พิง ศรีจันทร์ "
 ๖๙. พิมพ์ มหาพิณิจ "

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ขอถอนจากการร่วมเป็นผู้เสนอ ญัตติ
 ขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕

๑. นายทวีเพชร ศรีแก้ว (ศรีสะเกษ)
๒. นายทองพูน อางระพันธ์ (อุบลราชธานี)

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ขอเข้าร่วมเป็นผู้เสนอ ญัตติ
 ขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕

นายกต้าย ตะอองมณี (สงขลา)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๐

LIART

รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียเข้าเฝ้า ฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

วันจันทร์ที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐ เวลาเช้า ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ฯ พณ ฯ สเวตโตซาร์ ดูคมาโนวิช รองประธานาธิบดียูโกสลาเวีย ซึ่งนำคณะทูตเศรษฐกิจยูโกสลาเวียมาเยือนประเทศไทย เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียมาเยือนประเทศไทย

นายสเวตโตซาร์ ดูคมาโนวิช รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียพร้อมด้วยคณะ มีปลัดกระทรวงการต่างประเทศฝ่ายเศรษฐกิจ ผู้ว่าการธนาคารชาติ และเลขาธิการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งเดินทางโดยเครื่องบินจากกรุงซาราเยวา มาเยือนประเทศไทยในฐานะแขกของรัฐบาล ได้มาถึงท่าอากาศยานดอนเมืองเมื่อวันที่ ๒๕ ธ.ค. ศกนี้ เวลา ๓๒.๐๕ น.

เมื่อรองประธานาธิบดียูโกสลาเวียลงจากเครื่องบิน อัครราชทูตยูโกสลาเวียประจำประเทศไทยได้แนะนำให้รู้จักกับอธิบดีกรมพิธีการทูต แล้วอธิบดีกรมพิธีการทูตนำรองประธานาธิบดีไปพบกับจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี และแนะนำให้รู้จักกับผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่ไปต้อนรับ

LI RT

เดร์จาดัว นายกรัฐมนตรีนำวาทะของประธานาธิบดีไปยังที่ว่าการเคหะของก
 เกียรติยศ เมื่อผู้บังคับการกองเกียรติยศบอกแถวกระทำความเคารพ ขึ้นใหญ่ยิ่งสุด ๓๘
 แครองบรรเลงเพลงชาติยูโกสลาเวีย และเพลงชาติไทย

จากนั้น ผู้บังคับการกองเกียรติยศนำวาทะของประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีตรวจแ
 กองเกียรติยศ เดร์จาดัว นายกรัฐมนตรีเชิญวาทะของประธานาธิบดีไปยังห้องรับแขกคึกคักของบ
 การกองทัพอากาศ แล้วนายกรัฐมนตรีกล่าวสุนทรพจน์ต้อนรับมีความว่า—

“ในนามของรัฐบาลแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และในนามของประช
 ชาวไทย ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างยิ่ง ที่จะกล่าวต้อนรับการที่ ๑ พลน ๑ มาเยือนประเทศไท
 ในวันนี้

ข้าพเจ้าไม่สงสัยแม้แต่น้อยเลยว่า การที่ ๑ พลน ๑ มาเยือนครั้งนี้ จะก่อให้เกิด
 อย่างไม่รู้ความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นระหว่างประเทศทั้งสอง อีกทั้งจะส่งเสริม
 เกียรติยศทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับยูโกสลาเวียให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะขอให้ความคืบหน้าอย่างอบอุ่น แก่การที่ท่าน มาพักอยู่ในค
 หาดของประเทศไทย และหวังว่า การมาเยือนของ ๑ พลน ๑ และคณะในครั้งนี้ จะประ
 ด้ความชื่นชมและความดำริเป็นอย่างดีทุกประการ

เมื่อนายกรัฐมนตรีกล่าวจบแล้ว รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียกล่าวตอบมีความว่า
 “ขอขอบคุณในนามของคณะผู้แทนยูโกสลาเวียในการที่ได้รับเชิญให้มาเยือนประเทศไทย คณะ
 ผู้แทน ยูโกสลาเวียมีความยินดีอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสมา รับ รู้ด้วยตนเอง ถึง ความ ดำริใน ด้าน
 เศรษฐกิจและด้านวิชาการของประชาชนชาวไทย เป็นสิ่งอันพึงปรารถนาอย่างยิ่ง ในการสถาปนา
 ความสัมพันธ์อันดี โดยไม่คำนึงถึงความผิดแผกแตกต่างกันทางการเมือง แต่แต่ละประเทศต่าง
 มีดีหรืออย่างเต็มที่ที่จะประกอบตั้งรัฐบาลตามชนบทประเพณีดั้งเดิม และตามความไม่ผันของชาติ
 ประเทศใดประเทศหนึ่งไม่ควรเข้าแทรกแซงกิจการภายในของอีกประเทศหนึ่ง การที่ยูโกสลาเวีย
 ได้มีโอกาสมาสำรวจสภาพการณ์ทางภาคพื้นเอเชียเมื่อไม่นานมานี้ ทำให้ตระหนักถึงความดีทางที่
 ขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย

เพื่อบรรเทาความสับสนปรารถนาทางเศรษฐกิจและการยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างนานาชาติเป็นความจำเป็นก่อนถึงได้อื่น ในขณะนี้ โลกได้ก้าวหน้าไปมากแล้วในด้านอุตสาหกรรม ฉะนั้น ยูโกสลาเวียจึงอยู่ในฐานะที่พร้อมจะให้ความร่วมมือโดยยึดถือมิตรภาพความเสมอภาค และการเคารพต่อกันเป็นมาตรฐาน

ถ้าหากประเทศไทยปรารถนาที่จะแลกเปลี่ยนสินค้าและความสัมพันธ์ที่จริงจังในทางวิชาการระหว่างกัน

ต่อจากนั้น นายกรัฐมนตรีพารองประธานาธิบดีชนมถยนต์เดินทางร่วมกันเข้าสู่กรุงเทพมหานคร ไปพัก ณ บ้านพิษณุโลก

งานเลี้ยงเพื่อเป็นเกียรติแก่รองประธานาธิบดียูโกสลาเวีย

เมื่อค่ำวันที่ ๒๖ ต.ค. ๒๕๐๐ เวลา ๑๘.๓๐ น. ฯพณ ฯ ส.เวตโตซาร์ วูคมาโนวิช รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียและคณะ ได้เข้าพบจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ณ ทำเนียบรัฐบาล และในโอกาสนี้ได้มอบเหยือกน้ำแก้วเจียรไนให้เป็นที่ระลึกแก่นายกรัฐมนตรี

ในเวลาต่อมา นายกรัฐมนตรีได้จัดงานเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่รองประธานาธิบดีและคณะ มีผู้ได้รับเชิญไปร่วมเป็นเกียรติ อาทิ รัฐมนตรี เดชาธิการคณะรัฐมนตรี ฝ่ายบริหารและฝ่ายการเมือง ปลัดกระทรวง อธิบดี ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ อัครราชทูตยูโกสลาเวียประจำประเทศไทยและภรรยา

ระหว่างงานเลี้ยง นายกรัฐมนตรีได้เชิญชวนดื่มชวยพรแก่ประธานาธิบดียูโกสลาเวีย เสร็จแล้วรองประธานาธิบดียูโกสลาเวียเชิญชวน ดื่มถวายพระพร แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ต่อจากนั้นนายกรัฐมนตรีได้กล่าวสุนทรพจน์ต้อนรับมีความว่า—

“มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีเกียรติได้เลี้ยงรับรองท่านในค่ำวันนี้ ในนามของรัฐบาลแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขอต้อนรับ ฯพณ ฯ ในฐานะหัวหน้าคณะทูตทางเศรษฐกิจแห่งยูโกสลาเวียด้วยความยินดียิ่ง

ข้าพเจ้า ขอเรียนให้ทราบ ว่าประเทศ ของ ท่านไม่ใช่ ประเทศใหม่ สำหรับ ข้าพเจ้า เคย ข้าพเจ้ายังระลึกได้ว่า ในขณะที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ที่โรงเรียนนายทหารปืนใหญ่ในประเทศฝรั่งเศสนั้น

ข้าพเจ้ามีเพื่อนนายทหารปืนใหญ่ชื่อเซบิ (Serbe) เป็นคนที่มีความซนหมั่นเพียรมาก และเป็นที่รักใคร่ของทุก ๆ คน ฉะนั้นก็เหมือนกับข้าพเจ้ารู้สึกยินดีด้วยใจจริงที่รัฐบาลยูโกสลาเวีย ได้ส่งผู้แทนที่มีอชยาศัยตั้งแอมมีเกียรติสูงอย่าง ๆ พลน ๆ มาเยือนประเทศเรา เพราะนับตั้งแต่ท่านได้มาถึงดินแดนเรา ท่านก็ได้ทำให้เราจับใจในอชยาศัยไมตรีจิตที่ท่านได้แสดงต่อเรา

ด้วยประการฉะนี้ เราจึงขอต้อนรับท่านด้วยความชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง และต้องเรียนขออภัยไว้ล่วงหน้าหากจะมีข้อบกพร่องใด ๆ เกิดขึ้นในการต้อนรับของเราด้วย

ในขณะที่ตั้งกานการระหว่างประเทศยังเหิงอยู่ในปัจจุบันนี้ รัฐบาลของข้าพเจ้าก็ได้ยึดถือหลักการของสหประชาชาติอย่างแน่นแฟ้น และดำเนินนโยบายสนับสนุนองค์การสหประชาชาติ องค์การนี้ได้พิจารณาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้สำเร็จลุล่วงไปอย่างน่าพึงพอใจ ประเทศยูโกสลาเวียก็ได้เป็นสมาชิกสหประชาชาติเช่นเดียวกับประเทศไทย สัมพันธภาพอันดีวางอยู่ด้วยระหว่างประเทศของเราทั้งสองได้เพิ่มพูนแน่นแฟ้นขึ้นด้วยความสัมพันธ์ทางการค้า ข้าพเจ้าถือว่า การที่ ๆ พลน ๆ เป็นหัวหน้าคณะทูตเศรษฐกิจนั้นมีความสำคัญอันพิเศษ เพราะทุกคนยอมรับตระหนักถึงความสำคัญของ คณะทูตนี้ ใน พัฒนาการของสัมพันธภาพระหว่าง ประเทศทั้งสอง เป็นอย่างดี

ข้าพเจ้าขอให้ ๆ พลน ๆ มีความสุขสบายในระหว่างที่ท่านอยู่ ณ ที่นี้ และประสงค์ความดีใจและความปรารถนาทุกประการ เมื่อจากไปก็ขอให้มีความร่าเริงถึงถิ่นมิตรและความปรารถนาอันดีของประชาชนชาวไทยกลับไปสู่ประชาชนชาวยูโกสลาเวียด้วย ”

ในที่สุด นายกรัฐมนตรีได้เชิญชวนดื่มเพื่อความสุขสวัสดิ์ของรองประธานาธิบดียูโกสลาเวียและคณะทุกคน

เมื่อนายกรัฐมนตรีกล่าวสุนทรพจน์จบแล้ว รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียกล่าวตอบความว่า.—

ขอแสดงความขอบคุณต่อรัฐบาล และ ประชาชน แห่งประเทศไทยในการที่ได้ให้การต้อนรับอันเต็มไป ด้วยไมตรีจิต และขอ ขอขอบคุณท่าน นายกรัฐมนตรี เป็นพิเศษ ใน คำ กล่าวที่เกี่ยวกับประเทศยูโกสลาเวีย และตัวของประธานาธิบดีเอง เรา รู้สึกซาบซึ้ง ในถ้อยคำที่ท่าน นายกรัฐมนตรีกล่าวเกี่ยวกับประเทศและประชาชนของเราเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะที่ถ้อยคำนั้นมาจากผู้แทนของประชาชนซึ่งสามารถรักษาตัวเอง ให้พ้นจากการคุกคาม เพื่อแสดงอาณานิคม

กาแล้วนับเป็นเวลาดายศตวรรษ ทั้งยังได้รับผลสำเร็จด้วยดีในการปรับปรุงประเทศได้ก้าวหน้า
 ดายด้วย รองประธานาธิบดีเองแม้ได้มีโอกาสเห็นเพียงส่วนเล็กน้อยของนครหลวงอันด้วย
 งามและรุ่งเรืองของประเทศไทยก็ตาม ก็ยังรู้สึกตรึงใจว่าส่วนที่เห็นนั้นเป็นภาพของความก้าวหน้า
 ทางด้านสังคมและเศรษฐกิจที่มาหาดายศตวรรษและผลสำเร็จ ในปัจจุบันร่วมกัน ทั้งนี้ด้วยความ
 งามและความตั้งใจอันดีของท่านนายกรัฐมนตรีนั่นเอง ซึ่งได้ประสบผลสำเร็จในการเตรียมร่าง
 ตรีภาพให้พ้นจากการแสวงหาอาณานิคม ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้ได้เป็นอุปสรรคสำคัญในความเจริญ
 ก้าวหน้าของบางชาติในส่วนของโลก

โดยที่ชาวยุโรปได้เคยได้ศึกษาค้น เพื่อการ ร่วมมือฉันมิตรในความสัมพันธ์ระหว่าง ชาติ
 ต่าง ๆ เราจึงมีนโยบายของเราโดยอาศัยหลักความเคารพในอธิปไตยของชาติซึ่งกันและกัน ความ
 ได้มอภาคอย่างเต็มที่โดยไม่มี การเข้าแทรกแซงกิจการภายในของ ประเทศอื่น ๆ เราเชื่อว่านโยบาย
 ดังกล่าวนี้มีใช้เป็นนโยบายยังประโยชน์แก่ประเทศเราเท่านั้น แต่ขณะเดียวกันนโยบายเช่นนี้จะ
 เป็นวิถีทางเดียวที่ผ่อนเพลาความตึงเครียดระหว่างชาติและพิทักษ์สันติภาพของโลกได้เป็นอย่างดี

เหตุนี้ ยูโกสลาเวียจึงปรารถนาที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างยูโกสลาเวียกับ
 ประเทศอื่น ๆ ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างแห่งลัทธิหรือระบอบการปกครอง

เรายึดมั่นในหลักการของสหประชาชาติอย่างแน่วแน่ซึ่งภายใต้การ ดำรงตำแหน่งประ
 ธานัมัชชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ วิภัติ
 กาลที่นำถ้อยแถลงอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ทางตะวันออกกลางก็ได้ผ่านพ้นไป

ความแตกต่างที่มีอยู่ระหว่างประเทศที่เจริญและด้อยพัฒนาอาจจะเป็นเหตุ ประการหนึ่ง
 ของความอุนวายและความตึงเครียดที่มีอยู่ต่อไปในโลก และเพราะเหตุนี้เอง เราจึงปรารถนา
 อย่างแรงกล้าที่จะมีส่วนช่วยแก้ปัญหาอัน โดยส่งเสริมความร่วมมือในความสัมพันธ์ระหว่างชาติ
 และในหาวิธีการที่จะเป็นไปได้ ในอันที่จะเพิ่มการแลกเปลี่ยนสินค้า และสนับสนุนการช่วยเหลือ
 ด้านวิชาการให้มากยิ่งขึ้น

รองประธานาธิบดีมั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่า การปรึกษาหารือทางเศรษฐกิจและการแลกเปลี่ยน
 เปิดชนความคิดเห็นของเราครั้ง นี้คงจะช่วยนำไปสู่การปฏิบัติและร่วมมืออย่างใกล้ชิด และช่วยให้
 เราเข้าใจกันดียิ่งขึ้น

ในที่ประชุมของประธานาธิบดียูโกสลาเวียได้กล่าวโดยพรให้นายกรัฐมนตรีมีสุขภาพดีและ
โดยพรให้ประเทศไทยมีความผาสุกและก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป กับขอให้ประชาชนชาวไทยมีความ
สุขสวัสดิ์และความร่วมมือระหว่างยูโกสลาเวียและประเทศไทยจงเป็นไปด้วยดีและฉันมิตร

เมื่อรองประธานาธิบดีกล่าวตอบจบแล้ว นายกรัฐมนตรีได้มอบของขวัญให้เป็นที่
ระลึกแก่รองประธานาธิบดีและคณะ ต่อจากนั้นมีการแสดงนาฏศิลป์ของกรมศิลปากรให้ชมจน
ถึงเวลา ๒๓.๓๐ น. จึงยุติงาน.

รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์

เมื่อวันที่ ๒๗ ต.ค. ๒๕๐๐ เวลา ๑๔.๓๐ น. รองประธานาธิบดียูโกสลาเวีย ได้ให้
สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์และผู้สื่อข่าวต่างประเทศ ณ บ้านพิษณุโลก

หลังจากได้กล่าว แสดงความยินดี ที่ได้มีโอกาส พบ กับ บรรดา ผู้แทน หนังสือพิมพ์และ
รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียได้ตอบคำถามของผู้แทนหนังสือพิมพ์ถึงการปรึกษาหารือกับรัฐบาล
ไทยในเรื่องการเศรษฐกิจว่า เท่าที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจนั้น ทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในทางที่จะส่งเสริมสัมพันธ์ภาพทางการค้า
ระหว่างประเทศทั้งสอง และได้หารือและตอบสวนว่ามิฉะนั้นบางที่เป็นอุปสรรคทางการค้าระหว่าง
ประเทศทั้งสอง ก็ได้พบข้อเท็จจริงว่าทำไมได้มีการค้าขายติดต่อกันก็เนื่องจากแต่ละฝ่ายมิได้มีการ
ติดต่อและศึกษาดูภาพซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นในโอกาสต่อไปถ้าหากว่าจะมีการแต่งตั้งนัก
ชนในประเทศไทย ยูโกสลาเวียก็จะจัดส่งนักค้ามาแสดงในประเทศไทยด้วย และทางยูโกสลาเวีย
ยินดีเชิญผู้แทนทางการค้าของไทยไปดูสภาพการค้าในประเทศยูโกสลาเวีย เพื่อจะได้ตอบค
ว่ามิฉะนั้นบางที่ประเทศไทยต้องการ นอกจากนี้ยูโกสลาเวียก็ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศ
ไทยในทางด้านวิชาการ ทั้งนี้ แต่ว่าประเทศไทยจะปรารถนาให้ช่วยเหลือประการใด

การเจรจาในเรื่องการให้ความร่วมมือช่วยเหลือประเทศไทยยังมีได้เจรจาเป็นเฉพาะ
เรื่องลงไป เพราะแต่ความต้องการของประเทศไทย การเดินทางมาคราวนี้เป็นแต่เพียงเพื่อ
ศึกษาดูภาวะโดยทั่ว ๆ ไป และยูโกสลาเวียมีหลักการในการที่จะช่วยทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้
ทั้งสองฝ่ายก็ได้พิจารณากันว่า จะจัดทำสัญญาการพาณิชย์และการเดินเรือในโอกาสต่อไป

สำหรับฝ่ายการเดินทางเรือซึ่งยูโกสลาเวียเปิดเดินไปยัง ประเทศจีนนั้น จะแคว้นผ่าน ประเทศ
ไทยด้วยเดือนละประมาณหนึ่งครั้ง

รองประธานาธิบดียูโกสลาเวีย แถลงตอบคำถาม ของ ผู้แทนหนังสือพิมพ์ว่า เท่าที่คณะ
 เศรษฐกิจยูโกสลาเวียได้เดินทางมาที่ประเทศไทยคราวนี้ ก็ยอมเป็นเครื่องแสดงแล้วว่า
 ยูโกสลาเวียประสงค์จะเป็นมิตรกับประเทศไทย แต่จุดหมายอันสำคัญก็เพื่อเปิดความสัมพันธ์ใน
 ทางการค้าซึ่งเชื่อว่าเมื่อมีมิตรภาพในทางการค้าเช่นแล้ว ก็ยอมจะเป็นทางนำไปสู่มิตรภาพในทาง
 อื่น ๆ อีกด้วย

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ถามว่า การค้ากับประเทศไทยจะกระทำด้วยวิธีแลกเปลี่ยนสินค้า
 หรือเงินสด รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียตอบว่ายินดีจะกระทำทุกวิธี

ต่อคำถามที่ว่าสินค้าจากยูโกสลาเวียราคาจะสู้กับสินค้าที่มาจากญี่ปุ่นได้หรือไม่ รอง
 ประธานาธิบดีตอบว่า อาจจะสู้ได้ เพราะว่าสินค้าจากยูโกสลาเวียที่ผลิตจากวัตถุดิบภายใน
 ประเทศจึงมีราคาต่ำ แต่อาจจะเสียเปรียบในข้อที่ว่ายูโกสลาเวียอยู่ห่างจากประเทศไทย ค่า
 ขนส่งอาจจะทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น นอกจากนั้นสินค้าที่ผลิตภายในแต่ละประเทศนั้น ทางรัฐบาล
 ของแต่ละประเทศมักจะให้ทุนอุดหนุน แต่ก็เชื่อว่าการกระทำเช่นนั้นคงจะไม่ยาวนานถาวร จึงมี
 หวังว่าสินค้าของยูโกสลาเวียคงจะขายได้โดยมีราคาไม่แพงกว่าสินค้าของประเทศอื่น

รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียแถลงในตอนท้ายว่า เท่าที่ยูโกสลาเวียมุ่งเปิดความ
 สัมพันธ์ทางการค้ากับประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้นเอเชีย ก็ด้วยความมุ่งหมายที่จะช่วยให้ประเทศ
 ต่าง ๆ นี้ได้ใช้วัตถุดิบในประเทศของตนให้เป็นประโยชน์ในทางอุตสาหกรรม และการติดต่ออัน
 ตามวิถีทางที่เห็นว่าเป็นความยุติธรรมที่สุด และเป็นประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่าย ทั้งนี้ เพราะว่าภาวะ
 ในทางเศรษฐกิจยูโกสลาเวียได้เคยประสบอยู่ในฐานะที่เป็นผู้เสียเปรียบมานานแล้ว จากการ
 ที่ได้เคยเป็นประเทศที่ถ้ำหวัด ฉะนั้นในเมื่อได้มีการฟื้นฟูให้ยูโกสลาเวียเป็นประเทศอุตสาหกรรม
 ก็ปรารถนาที่จะให้ประเทศต่าง ๆ ได้รับประโยชน์ร่วมกันในทางเศรษฐกิจด้วยความให้ความร่วม
 มือซึ่งกันและกันดังได้กล่าวแล้ว.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์

เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. จอมพล ผิน ชุณหะวัณ รัฐมนตรี
 อธิการกระทรวงเกษตร ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์กระทรวงเกษตร ฉันทราชนาเมือง
 จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ได้กล่าวชี้แจงในฐานะที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะกรรมการ

บริหารราชการแผ่นดินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้เดินทางไปช่วยเหลือราษฎรที่ประสบความเดือดร้อนในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และที่คงเดินทางกลับมาก่อนกำหนดนั้นว่า เมื่อเดินทางไปช่วยเหลือราษฎรถึงจังหวัดอุบลราชธานี ก็ได้รับคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีว่าจะมีอภิปรายทั่วไปในสภามุแทนราษฎร ในวันที่ ๒๘ ต.ค. นี้ ซึ่งเจ้ากระทรวงจะต้องเป็นผู้แสดงแรงเกี่ยวกับงานในด้านเกษตร ซึ่งมีความสำคัญอยู่มาก จึงได้เดินทางกลับโดยเครื่องบินยังเหลืออีก ๓๐ จังหวัด ที่คณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดินภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะพิจารณาให้การช่วยเหลือ ซึ่งคณะกรรมการที่ยังปฏิบัติหน้าที่อยู่ ก็จะดำเนินงานไปโดยไม่หยุดยั้งเพราะราษฎรที่ประสบความเดือดร้อนเนื่องจากฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาลได้เรียกร้องอยู่เป็นอันมาก

จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ข้แจ้งว่า ราษฎรจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดที่ไม่มีฝนตกได้รับความเดือดร้อนจริงดังที่ผู้แทนราษฎรแต่ละแห่งตั้งพิมพ์เสนอ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ คณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงได้พิจารณาให้ความช่วยเหลือตามงบประมาณที่ทางรัฐบาลอนุมัติให้ ๕๓ ล้านบาท เริ่มที่จังหวัดนครราชสีมาเป็นแห่งแรก ต่อจากนั้นก็เดินทางไปช่วยเหลือที่จังหวัดบุรีรัมย์, สุรินทร์, ศรีสะเกษ, และอุบลราชธานีตามลำดับ รายละเอียดของการช่วยเหลือก็ได้โฆษณาให้ทราบทางวิทยุกระจายเสียงแล้ว จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ข้แจ้งว่า งบประมาณช่วยเหลือ ๕๓ ล้านบาท ที่ได้รับอนุมัติไปมิได้หมายความว่าคณะกรรมการจะนำไปแจกให้เปล่า หลังจากคณะกรรมการได้เรียกประชุมกรรมการจังหวัด คณะกรรมการอำเภอ และตำบล รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดนั้น ๆ แล้ว ก็ได้พิจารณาให้การช่วยเหลือเป็นขั้น ๆ ไป กล่าวคือ อนุมัติเงินให้เพื่อเป็นค่าจ้างแรงงานทำทางหลวงจังหวัดและทางหลวงอำเภอ การช่วยเหลือประเภทนี้ได้อนุมัติเงินให้มากกว่าประเภทอื่นอนุมัติเงินให้ไปออกคลอง หนอง บึง ทำนบ เพื่อช่วยเหลือให้ราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ ที่เดือดร้อนมีงานทำ และได้ค่าจ้างแรงงาน ช่วยเหลือการทำนา ถ้ามีฝนตกในเวลาดำเนินไป ก็อนุมัติให้เงินไว้ซื้อพันธุ์ข้าวปลูกใช้หว่านในเนื้อที่นาที่ราษฎรได้ไว้แล้ว ได้ข้แจ้งให้ราษฎรหาทางแก้ไขให้ถูกต้องกับฤดูกาล เมื่อไม่สามารถจะทำนาได้ ก็ให้ปลูกพืชไร่แทน เช่น ถั่วลิสง ถั่วเขียว และพืชไร่อื่น ๆ เป็นต้น ถ้าหากปรากฏว่าราษฎรคนใดยากจนจริง ๆ ไม่มีญาติพี่น้องได้รับความเดือดร้อนมากในคราวนี้ เพราะไม่มีผู้ใดขอการระและไม่มีรายได้ ก็ให้เงินไว้เพื่ออนุมัติให้แจกให้เปล่าเป็นการช่วยเหลือ ทั้งนี้ รวมทั้งการช่วยเหลือ

ประสงค์บางวัด ซึ่งก็ได้รับการถวายตามควร มีพระภิกษุผู้ศรัทธา คณะกรรมการ ฯ ได้พิจารณา
โดยเหตุในเรื่องการจัดสรรที่ดินให้แก่ราษฎร เพราะบางรายได้จับจองไว้เป็นเวลานาน แต่ยังไม่ม
กรรมสิทธิ์ หรือบางรายอาจจะถูกคนอื่นโกงโดยวิธีออกโฉนดทับก็ไม่ได้ จึงได้มอบให้เจ้าหน้าที่
จังหวัดเข้าไปช่วยเหตุจัดสรรที่ดินให้เป็นของผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพื่อประกอบอาชีพต่อไป

จอมพล ผิน ชุณหะวัณ กล่าวถึง การจัดระบบอาชีพแก่ราษฎรในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ออกเฉียงเหนือ คณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้มีโครงการ
ที่จะได้ดำเนินงานเป็นประจำ กรรมการก็ประกอบด้วยผู้แทนราษฎรของจังหวัดภาคตะวันออกเฉียง
เหนือซึ่งเป็นที่รัฐมนตรีรวมอยู่ด้วย ๕ คน และจะตั้งดำเนินงานประจำไว้คอยดูแลทุกข์สุขของ
ราษฎรในภาคนี้เป็นศูนย์กลางที่จังหวัดนครราชสีมา สำหรับโครงการช่วยเหลือในระยะยาวนั้น
ก็จะพิจารณาสร้างโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ขึ้น เช่น โรงงานทอกระสอบ โรงงานทอผ้า
โรงงานหีบน้ำมัน และโรงงานน้ำตาล เป็นต้น สำหรับการอุตสาหกรรมในครอบครัวนั้น การ
ทอผ้าฝ้ายและผ้าไหมต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าราษฎรในภาคนี้ได้ทำอยู่เป็นดั่งนากแล้ว ก็จะได้หาวิธี
ให้ได้ใช้เครื่องทุ่นแรงเพื่อให้งานได้ผลเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้ จะพิจารณาในเรื่องการหาตลาด
และให้ได้รับความสะดวกในเรื่องการขนส่งต่าง ๆ ด้วย

จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ได้กล่าวขอความเห็นใจจากบรรดาผู้แทนหนังสือพิมพ์ เพราะ
ถือว่าหนังสือพิมพ์เป็นส่วนหนึ่งที่มีส่วนทำความเจริญให้แก่ประเทศชาติ และหนังสือพิมพ์ก็เป็น
สถานที่ได้รับความนับถือจากบุคคลทั่วไป การเสนอข่าวหรือข้อคิดเห็นใด ๆ ก็ดี ถ้าเขาทำดี
ก็ให้อวด ถ้าไม่ดีก็ขอให้ตีเพิกถอน เพื่อให้ได้สิ่งที่ดีขึ้นมา จึงจะนับว่าได้ทำประโยชน์ให้แก่
ส่วนรวมในคราวที่ท่านและคณะกรรมการ ฯ ไปช่วยเหลือราษฎรจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
คราวนี้ ก็มีหนังสือพิมพ์ติดตามไปด้วย ไม่ว่าจะเดินฝ่ายใด ก็ได้ให้การรับรองเป็นอย่างดี
เต็มอกเต็มใจ ในระหว่างปฏิบัติการช่วยเหลือราษฎร ไม่ปรากฏว่ามีกรณีการเสนอภาพการให้ความ
ช่วยเหลือเลย แต่กลับไปเสนอภาพกำลังรับประทานอาหารในตอนกลางคืนที่จังหวัดนคร
ราชสีมา เป็นต้น ซึ่งความจริงในระหว่างการไปช่วยเหลือราษฎรคราวนี้ได้ใช้เวลาดำเนินใหญ่
วันหนึ่ง ๗-๘ ชั่วโมง ประชุมพิจารณาให้ความช่วยเหลือและชี้แจงแก่ราษฎร กว่าจะถึง
เวลารับประทานอาหารก็เป็นเวลาสองถึงสามทุ่ม ภาระนี้ จึงขอความกรุณาได้โปรดให้ความ
เป็นธรรมแก่ผู้ปฏิบัติงานบ้าง

นอกจากนั้น ยังปรากฏว่า ชาวหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่เวดธานีต้น คู่คล้ายกับว่า เมืองไทยจะอยู่ไม่ได้แล้ว จะล้มจนอะไรต่าง ๆ ดังนี้ เป็นต้น จึงขอร้องให้บรรดาหนังสือพิมพ์ พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ด้วยความเป็นธรรม ขอให้ช่วยกันพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ในทางที่ดีงาม เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่บ้านเมืองจะดีกว่าอย่างอื่น ในขณะที่ปฏิบัติงานอยู่ในจังหวัดภาคตะวันออก เฉียงเหนือ นั้น ปรากฏว่ามีชาวหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ จอมพลตฤชต์ ตาออก โดยกล่าวหาว่า จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ได้กล่าวแก่ที่ประชุมนายทหารที่จังหวัดนครราชสีมา ว่า เหตุที่จอมพล ตฤชต์ ตาออก เห็นจะเป็นเพราะว่าเป็นห้องในเรื่องการบ้านนี้ เรื่องนี้ จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ชี้แจงว่า เป็นการตั้งข่าวผิดข้อเท็จจริงมาก เพราะที่จังหวัดนครราชสีมาได้มีประชุมนายทหารโดย และตัวท่านเองได้ทราบข่าวการดาออกของจอมพลตฤชต์ ชนวรวิศร์ ขณะที่เดินทางไปตั้งจังหวัด สุรินทร์ ซึ่งเคยจังหวัดนครราชสีมาไปมากแล้ว นับว่าเป็นการตั้งข่าวผิดพลาด ไม่บังเกิดผลดี แก่ใครเลย นอกจากทำให้เกิดความเข้าใจผิดกันเท่านั้น

จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ได้ตอบคำถามของผู้แทนหนังสือพิมพ์ในเรื่องต่าง ๆ อีกว่า เท่าที่ได้ผ่านจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปแล้ว ๕ จังหวัด รู้สึกว่าจังหวัดที่ผ่านไม่มีพวก โสไศปาร์คมากมายเหมือนที่อื่น แทบทุกจังหวัด บางจังหวัดตามไปในการปฏิบัติการช่วยเหลือของ คณะกรรมการ ฯ ก็มี ไม่ทราบว่าจะมีแผนการอะไรแอบแฝงอยู่ แต่ในเวลาทีคณะกรรมการจะ พบประเดระชี้แจงต่อราษฎรก็ได้ขอรับรองเวลาต่อพวกโซไศปาร์คเหล่านั้น

จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ตอบคำถามของผู้แทนหนังสือพิมพ์อีกว่า เมื่อเดินทางกลับ มาได้พบกับนายกรัฐมนตรีแล้ว และได้ทราบเหตุผลการดาออกของจอมพลตฤชต์ ชนวรวิศร์ว่า เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับการแยกราชการประจำกับการเมืองออกจากกัน ซึ่งจอมพล ตฤชต์ ชนวรวิศร์ ปรารถนาเช่นนั้น มิฉะนั้นแล้วจะมีข้อครหาต่าง ๆ นานา สำหรับตำแหน่งรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงกลาโหมนั้น จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ชี้แจงแก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ว่า สำหรับ ตัวท่านเองขอตัว เพราะปรารถนาที่จะอยู่ทางด้านกระทรวงเกษตรต่อไป

ต่อคำถามที่เกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองเวธานี จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ชี้แจงว่า เป็นปกติไม่มีอะไร นอกจากการยุบแทนเท่านั้น

จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ได้แถลงแก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ว่า สำหรับตัวท่านเองนั้นก็ได้ลาออกจากตำแหน่งต่าง ๆ ทางกรศึก ตามมติคณะรัฐมนตรีก่อนวันที่ ๓๓ เดือน

การให้สัมภาษณ์นี้เมื่อเวลา ๑๓.๕๗ น.

